

931

ഗവ കോപ്പ

അതുകൊണ്ടാണ്

LC
N18

119817

கடவுள் துணை
யாகோபுதிருவாய்மலர்ந்தருளிய
லோக

செந்தூரம்.

இஃது
மதுரை யானைக்கல் தெரு வித் துவரன்
மு. குழந்தைவேலுப் பிள்ளை அவர்கள்
கேட்டுக்கொண்டபடி

மதுரை வித் துவரன்
த. குப்புசாமிநாயுடு அவர்களால்
பரிசோதிக்கப்பெற்று:

மதுரைப் புதுமண்டபம் புத்தகஷாப்
இ. ராம.

குருசாமிக்கோனார்
அவர்களாற்றமது

டதுரை வடக்குமாடுவிதி
ஸ்ரீ சாமச்சந்த, விலாசம் அச்சியந்திர சாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இதன்மீது 1918. [அனு 12]

ரிஜிஸ்டர் காப்பி ரைட்.

S.M. 1030549

* செப்பவிடுவதற்காக எடுத்துக் *
* கொள்ளப்பட்ட *
* * *

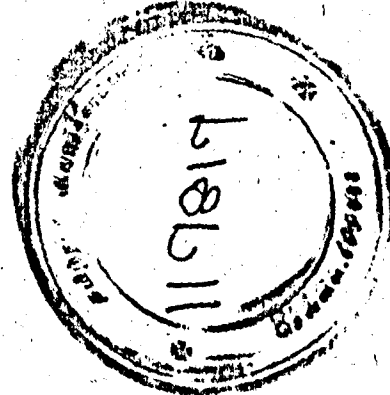
* 100 மாதம் வருடம் 1983 *
* * *

* செப்பவிடு முடித்த *
* * *

* 100 மாதம் வருடம் 1983 *
* * *

* ஆராய்ச்சி உதவியாளி *
* கையொப்பம் *
* * *

LC
N18

செய்துள்ளதற்கான சான்றிதழ்

கடவுள் துணை

யாகோபு திருவாய்மலர்ந்தருளிய

லோக

செந்தூரம் 100.

— 0000 —

கயிலாசக் கனபதிதன் ஞாப்பணிந்து - கனகமயி லேறுமுருகனை யும்பொற்றி, அரிலமெல்லாம் சிறைந்திருந்த அம்மன்பாதம் - அடுத்திவிற பரமசிவன் பாதத்தன்னே, ஒலிலாகத் துதிசெய்து மனதுள்ளவந்து - ஒழுங்காக எழுநூற்றைச் சுருக்கியானும், குயில் போலே பாடினென் முன்னுறுதன்னில் - கொட்டினென் வாதவயித் தியழ்ந்தானே. (1)

ஆழ்வா கனமேறுஞ் செல்வன்றன்னை - அடுத்திசெஞ்சி துதிசெய்து முனிதூலபார்த்து, பாகுவாய்ச் சோதித்தப் பாகத்தன்னே - பார்த்துமே ஆயிரமும் பாடினென்பான், வாகுபெற அதைச் சுருக்கி எழுநூறுபாடி - வகையாக அதைச் சுருக்கி முந்நூறாக, யாகோபெனப் போகிப் பாடினென்பான் - அடுத்திமே பெரியோர்களுளாற்றானே. (2)

சுக்காசுல்லுக் கண்ணம்.

சுக்கான கல்லெடுத்திப் பாண்டத்திட்டுச் - சுத்திசெய்யப் பூநீரு மாக்காலாறு, மிக்கான சுக்கண்ணம் பூநீருநேரே - மிகவளந்து விட்டிடனே பாணிரொட்டி, தக்கவிட்டு அடுப்பேற்றி யெரித்து நன்றாய்த் - தனையெடுக்கக் கல்லெல்லாங் கட்டிப்போகும், சொக்க யெடு புறம்பாக ஸ்கக்கச்சொன்னார் - சுத்தியுள்ள முறையாகும் பாசந்தானே. (3)

கல்லாகக் கட்டினதோர் சுக்காசு றன்னே - நாடியே பதைத்து கதிரில்வைத்து, மெல்லவதை நாளமட்டும் உரைக்கவது - மீறியது கடுஞ்சுண்ண மாபிருக்கும், வல்லையாய்க் கல்லெல்லா முதித்தானே - வகைபெறவே யெடுத்தமண் பாண்டத்திட்டு, சொல்லிய சவுக்கரா நீருதன்னைச் - சுருதிதனில் யாகோபு சொன்னவாடு.

உப்பு.

புண்டரிசு யிலேகொய்து மேகந்தன்னிற் - போட்டுவைக்காச்
சந்தரன்முன் சலமுன்சொம்பும், கண்டவுட னெடுத்துச்சுவத் கார
நீரில் - காட்டியிடு ஒட்டிசொட்டி பனிநீர்சொம்ப, கொண்டுஅதை
மண்டலத்தில் முடிவைத்துக் - குற்றமறப் பார்க்கப் புமேலைவந்து,
கின்றவுடன் வழிநீடுதெருபு - பிங்காணிலிட்டு - திரையாய்
யாகோபு நிசஞ்சொன்னாரே. (5)

வழி உப்புக் கண்ணம்.

பட்டிந்தொரு உப்பைப்பவரி கல்வந்திட்டுப் - தியவரை வெண்
சுருவால் வில்லைட்டி, அட்டிந்ததிற முன்வைத்து வகிப்போடு
அறுசுமை யாகிவிடும் வழிசைக்கண்ணம், துட்டிந்துயெடு புரம்
வைத்துச் சினந்தன்னித் - தூக்கியெடு சேரிரண்டு சட்டிதன்னில்,
வட்டிந்திண்டிச் சுண்ணாணிப் பாதுகிட்டு - வண்ணம்பெறப் படிசா
மதினமேலவைப்பே. (6)

கீனக் கண்ணம்.

காரமவைத்துக் கிழிஞ்சிரா பாதுகிட்டுக் - கணக்குடனே
யகையமுற்றித் மேலேநாணம், பாரமவைத்து அடுப்பிலிட்டுக் கடு
மையாகப் - பத்திரண்டு சாமநீ யெறித்தெடுக்க, கோரமதாய்ப்
பொய்யிது உண்டைபோலாங் - குறித்துயெடு கல்வமிட்டுப் பின்
புரீயும், நேரமதாய் வெண்கருவு மெருகண்பாலும் - நேராக்விட்
பெழில் வைத்துக்கேளே. (7)

திரிநாளைத் தெடுத்திருந்துச் சினந்தன்னில் - திட்டமதாய்
விட்டவைத்து வில்லைட்டி, குரியான கதிர்முன்னே வைத்தெடுத்
துக் - குணமாக அணவிலைவைத் தூதநீறும், அரிவாலே யெடுத்
துக்கல்வ மிட்டுநேரே - ஆதிசுவத் காரமிட்டு அரைமுன்னிரால், சரி
யாக அரைத்துவில்லை கதிரிலைவைத்துச் - சத்தியமா யஞ்சுகண்ணம்
மேலேகட்டே. (8)

சவுக்காதி கண்ணம்.

கட்டியங்கி தன்னிலிட்டுக் கவசந்தள்ளிக் - கணக்காகப் பிசித்
திடவெதந்தம்போலாம், கொட்டியத்தன் போலாருஞ் சவுக்கா
நதான் - கொங்குளாரு முனிவோருஞ் சித்தா தாலும், கெட்டியாய்
மறைத்துவைத்த புதுமைதன்னித் - கீர்த்திபெற ஆர்வத் சொன்
னேப்பாலும், நடடியாய்ப் போகாது வஞ்சிக்கண்ணம் - நாடியே
யாகோபு நலஞ்சொன்னாரே. (9)

நாசக் கண்ணம்.

பொய்யாறு சவுக்காசு சுண்ணந்தன்னிப் - புகலிய பலம்
பிறத்து வீரங்கலாம், மெய்யாக அரைக்கருவிற் தெளிந்தநிலி-
மென்மைபெற மடலினிய அரிதாசத்தை, வையகத்தி லாட்டமுரி
சுருக்குநாங்கு - வகையாகச் சத்திசெய்து பின்புரியும், கையா
கச்சவுக்கா மேலேகட்டித் - தாஷ்டமிட அரிதாச நீறுமாமே. (10)

நுதூக் கண்ணம்.

மடலினிய அரிதாரு சுண்ணமாகும் - மாட்டியெடு கல்வமி
ட்டு வீரங்கலாம், திடமினிய கல்வமிட்டு அரைமுன்னிரால் -
தெளிவரைத்து அருகிளமேற் கட்டியங்கிபுட்டமிட்டு நீலனையே யெ
டுத்துப்பாரு-போக்கோடே பசுப்பிலைப் பொன்பேரலாகும், கட
கெட்டி நடந்துவிடுஞ் சூதந்தனைக் - கட்டிக்கரி தனிலாடுஞ் சூதந்
தானே. (11)

சூதத்தைக் கட்டிக்கரி தன்னிலாடுஞ் - சுயம்பான வாதமொடு
வயித்தியமாகும், வேதத்திற் சொன்னதுதா னிந்தமார்க்கம் - வெந்
றிதருந் தாளத்தை நீண்டார்க்கம், பாதமறு நடத்தாமற் பன்
னினக்கும் - பலிப்பாகும் பெல்லாழுஞ் சித்திபாகும், காதமறு
நினைக்குமுன்னே யோடலாகும் - கருத்தாக யாகோபு சொன்ன
வாதே. (12)

கட்டியதோர் சூதத்தைக் குகையிலிட்டுக் - களிந்துகின்று
உருகையிலே நாலிலொன்று, விட்டிடுநீ யேமமது நாலிலொன்று -
வித்திடை நாகமிடு உருகுமெல்லாம், எட்டியே எட்டிசொண்டில்
தாற்றென்றிட்டால் - இனிதான யேமமாம் நல்லவித்தை, செட்
டிகையி - லேறுமிது வித்துரீயும் - சித்துபெறச் செலவுசெய்து
ஞானம்பாரே. (13)

ஞானியான ஞானமது விளங்கச்சொன்னேன் - சூட்சுமதை
யறிந்துநீ செய்துகொள்ளு, முனிவோர்க ளிப்படியே யிருந்து
நலை - முறைகண்டார் புத்தியில்லார் கருத்திலுள்ளே, இனிதான
பொருளாசை யதனற்றாமம் - ஏழைகளுக் கியாம் லீனமாக, அளி
யாயஞ் செய்தாக்கால் வருமோவாதம் - அமடுபெ வாரென்றார்
யாகோபுதானே. (14)

நாய்பூசக் கண்ணம்.

சுத்தியுள்ள தாம்பூர் தகடதாக்கிச் - சுருதியுள்ள சூட்டிடை
கண்டதிப்பிலே, நத்தியரை அருக்கன்பால் முரிந்தநீரால் - நாடி
விடு செம்பின்மேற் கலசங்கட்டி, சுத்தியதாய்ப் புடம்போட்டுக்
கவசமீக்கிச் - கெருசாக் பெரிந்துப்பார் வெட்டையாகும், சுத்
தியமா யெடுத்துகுழிக் கல்வமிட்டுச் - சதுதிபட வரையெனயா
கோப்சொன்னாரே. (15)

சுமைபுள்ள தாம்பூர் வெட்டைதன்னித் - கல்வமிட்டு மிடை
சேர்நீசைச்சுண்ணம், அடுமைபெற வெண்கருவா லரைத்துச்சா
மம் - அதையெடுத்துக் கதிர்முன்னே காயவைத்து, நடுமையடி
வைத்துசா உலவினுது - நலமாக முவேழு தரத்திலன்றாய், தடு
மாருத் தந்தம்போற் சுண்ணமாகும் - தாட்டிகவான் யாகோபு
சொன்னவாதே. (16)

நல்லசெம்புச் சாண்மதை நாவிலிட்டால் - நல்லிடுமே குண்ம
மெட்டும் வாங்கிப்போகும், கொல்லவந்த உத்தனும்! அஞ்சிற்
பாள் - குணமறிய வாதமெல்லாம் குடிவிட்டோமும், சொல்லிய
பற்பததால் வெகுதோய்போகும் - குட்சமுள்ள தாமபூர பற்பந்த
ன்னே, வல்லமையா புண்டவாக்கு மகத்தாஞ்சித்தி - வையகத்தில்
யாகோபு வகைசொன்னாரே. (17)

தமிழ் கவணம்.

நல்லிரும்பு ஒலிடையாக் கார்தம்நோய் - நா ~~யாகோபு~~ நாம
புட கிழங்குச்சாற்றால், மெல்லவே விலைகதிர் திண்ணைவைத்து -
மேன்மைபெறச் சாவுகையில் வைத்துவைத்து, துல்லிமலர் போலா
கும் பிறமுந்தானும் - முவாறு தார்தனில் முத்துப்போலாம், வல்
லமையாய்ப் பொன்பணம்போ லுண்பொரு - வையகத்தில் யா
கோபு வகைசொன்னாரே. (18)

இரும்புவெள்ளை திரிகடுகி வீருநீர் கொள் - எடுத்திணி நச
வாய்வு யேங்கியோடும், துரும்புபோ வீருந்தட்டல் தூனதாரும் -
துப் பாவாய் விந்துகட்டித் தானுவெல்லாம், விரும்பியந்த யிருகண்
னுஞ் சிவப்பாய்க்கா லும் - வெற்றிதரு முட்டெழுத்த மிகவிண்டா
கும், நாமபுகழு மலாவாச மேனியாகும் - நாதாந்த யாகோபு நாடி
னாரே. (19)

செம்புருக்கி அயப்பற்பம் நூற்றிலொன்று - சேர்த்திடவே
காஞ்சனமாம் செய்கைமெத்த, தெம்புடனே ஞானத்தை மிகவு
ம்பார்த்து - திடமாக உறுதியா யிருந்துகன்றாய், தும்புமரச் சுரு
தினா லறிந்துதேறு - தும்பராவாக் காயித்தி. ஹலங்கப்பண்ணு
வம்புபட்டா திருவென்று யாகோபுசொன்னார் - வகையாக அயப்பற்ப
முண்டுதேறே. (20)

திருவங்க செந்திரம்.

திரிவங்கம் புலநீராய்க் கரண்டியிட்டித் - திட்டமதா புருக்கி
யன்ன மீதிற்சாய்த்து, அரிவாகக் குகையிலிட்டு நாலத்தொன்று
அரண்டிய மிட்டிகல் வெண்ணையுற்று, அரிவாகப் பார்த்தெடு
த்து ஆரணத்துப் - பிசகாமல் கல்வமிட் டெட்டித் துரியும், திரிய
வய துள்ளினீர் பாரம்பாக்குச் - கிறக்கியிடி வெற்றிநீர்
சேர்த்துக்கொள்ளே. (21)

சேர்த்துயிடி கண்ணமிட்டு மிடித்துவையச் - கெப்பாகும் மிழி
ந்தெடுத்துச் சேர்த்துனிலி, பார்த்துவிட்டு அரைத்துவிடில் கதி
ரிலவைத்துப் - பக்குவாவ முண்டபுடம் போடச்செம்பாம், சேர்
த்தியதாய்ப் புரமவைத்துத் தாரக்குணை - டிரணயமா யெடுத்துச
டகற்றினாய், சார்த்திடுவீர் திரிவங்கம் நாலுக்கொன்று - சாரி
த்துக் சேர்த்துமுன் வீராலட்டே. (22)

ஆட்டிவில்லை சுகிரிலவைத்துப் புடமுள்ளென்று - அடவாகப்
போட்டுயெடு சிவக்குமரனாய், தாட்டிகமா யெடுத்துநாள் நார்ப
துக்கொன்று - தாக்கிடவே காஞ்சனமாம் பணம்விதம், கட்டி
புண்ணச் சயகாசம் வெட்டைமேகல் - குணமாகும் வாதமுதல் மூல்
மெல்லாம், நாட்டினிலே யில்லாமற் கட்டெபுக்கும் - நாதாந்த
யாகோபு நன்னாராதாமே. (23)

குலைமுத்தர் பதினெட்டுச் சேர்த்துபோகும் - சொற்பெரிய
யகோதரங்கா கொல்லாதோடும், ஆகைதனில் முறிந்தாசம் போலே
யாகும் - அமறுபு மனதையெல்லாம் பற்றுநீங்கும், காலேதனி
லுருள்கடை கலைபோலாராம் - கனிந்துபிறை பவந்திரங்க எக
ன்றுபோகும், வேலைகடல் கீர்தலிலே ஒழிந்துநிற்கும் - வேதாந்த
யாகோபு ன்னம்பினாரே. (24)

தீராவகம்.

படைதூர்த்து மஞ்சனா பல்மும்பத்து - படிக்காசம் பால்
பத்து யிருபதாகும், கடைபான கல்தூயி ஷ்டிடுமெள்ள - கலந்
துயிடி தூளாகும் கலையத்திட்டு, நடைபெறவே வாலைபொடும்படி
ச்சிடை - நன்றாகச் செய்துகதிர் முன்னேவைத்து, விடைபெரி நிலை
போலே யெரிக்க வெண்ணீர் - விழ்ந்துவரும் மிடித்துஅந்த விசி
டாயே. (25)

வெள்ளைநீர் தள்ளியே நடுநீர்தன்னை - விரும்பியெடு சோவி
லடைத்தாநீயும், துள்ளவே கடைநீரைப் பிடித்துவைத்து - துடி
யாக் பிந்திரின் மகிமைதன்னை, கொள்ளவே நடுநீர் விங்கமிட்டி -
குறியாக் விட்டுதரை ரசமடங்கும், துள்ளாதே கடைநீரு யிரதம்
பூக்கும் - தாட்டிகவான் யாகோபு செகன்னவாதே. (26)

வாலோசம்.

சாதிலிகஞ் சேரிரண்டு கல்வத்திட்டிச் - சாதித்து நடுநீர்த்
சாமமாட்டு, வாதியெடு மண்பிங்கான் தன்னிலிட்டு வருத்ததை
யும் நெருப்பதனில் நீர்கண்டத்தான், சோதினாயாம் கல்கமிட்டு
அதற்குமேலே - சகமாக் மேற்கலச முடிச்சிடை, பாதிநடு வசையி
லிடு சிலைமண்ணை - பக்குவமா யெரிசகாமம் பகர்த்தேன்யானே. (27)

வாலோசப் பதங்கம்.

எரிபிட்ட விங்காசம் பலமுமாகு - எடுத்திடு புறம்பாச
வைத்துநீயும், கூரியெடு கல்லுப்புப் படியுமாகு - கொட்டிபே
சட்டியிட்டு வருத்தெடுத்து, வாரியிடி செங்கலமா படியுமொன்று -
வகையாக விரண்டுமொன்றாய்க் கலந்துகன்றாய், பாப்பியே சட்டி
யிட்டு அமுத்திநின்றாய் - பதிபடு வரைதனிலே குழியாய்ப்
பண்ணே. (28)

பண்ணியிடு குழியதனில் ரசமுமிட்டுப் - பதிவவதின் மேல்,
முடி யுந் துச்சிலே, நண்ணியிடு கெட்டியாய்ச் சிலைசெய்து - நாட்
டிநீ யடுப்பதனில் யேத்திமெள்ள, தண்ணிழல்போலெரித்துயெடு
நாழிதாறு - தடையதனே யெறியது பற்பமாகும், கண்ணிமை
போல் மயிர்க்குச்சி தன்னாற்றினே - கருதிவழி யாகோபு சொன்ன
வாரே. (29)

நாகபற்பம்.

சேறுகண்ணு நாகத்தைக் கண்டியிட்டுச் - சிறுகயெரி உருகு
மது பெட்டில்லென்று, வேறுவினே வாராமல் ரசத்தையுத்து -
விரிடுமே பெருகெல்ல மிட்டுச்சேறு, பாருலகிற படைராஜ னிடை
யேசேர்த்துப் - பதியவரைப் பொடியாககிச் சாமமொன்று, காரு
லவு நாகவல்சேச் சாற்றலாட்டிக் - கதிர்முன்னே வில்லைத்தட்டிக்
காயப்போடே. (30)

காயவைத்துப் புடம்போட்டு யெடுத்துப்பாரு - கனகமுள்ள
பற்பமதைக் கல்வத்திட்டு, மாயவே முன்சாற்று லரைத்துநீயும் -
லளமாக முன்போலே புடமுமிட்டு, சாயவே யெடுத்துவிடு வண்ணி
பற்பம் - சரியாசச் சேர்த்துகண்ண மிட்டுஜட்டி, குாயமாய் வில்
லைத்தட்டிக் கதிரில்வைத்து-நாட்டியிடு கடந்தனிலே வைத்துமுடே.

முடியவைச் சிலைசெய்து சாமம்மொண்டு - முக்கியமா யெரித்து
யெடு பிரித்துகண்ணாய், ஒடியே மேலேறும் வழித்துநீயும்-உண்ணை
பெற அடிதனிலே பின்றநாகம், தேரியே பற்பத்தோ டரைத்து
வில்லை - செங்கதிரிற் காயவைத்துத் திறமாய்க்கணாய், சரியே
முன்போலே யெறித்துவாங்கு - சரியாக யாகோபு சாற்றினாரே. (31)

இப்படிக்கு ஐக்கூடா மெரிக்ககன்றும் - ஏற்றமல் அடியிலகிற்
குந் தருகிறசெம்பு, முட்படிக்குக் கொடுத்துவிடு தூற்றிக்கொன்று
முனைபெருகிக் காஞ்சனமாடி பணமவ்விதம், தப்பறவே கொடுத்து
விடு வெல்லத்தனில் - தக்கவிடப் பெதியெல்லாக் தகர்ந்துகண்
ப், அப்பாவாய்த் திர்த்துவிடும் நயியாம் - யாடோப் - சொல்லிய
தோர் நாகபற்பச் செயலுமாமே. (32)

உதிர்ந்திற் குகிகா கோகைமாதே - உற்றுநின்ற பாண்டுகொடு
மகோதரங்கள், குகத்தன்னி லெருந்துவிடு மூலமெல்லாம் - குழ
போருங் குண்மங்க ளெட்டுந் தானும், நிதமுன்னு முதிர்வலி நாழிச்
சுலை - நிர்ணயமாய் நின்றவிடும் நீர்க்காப்பு, பதகாத்தி லெலும்பு
களு முதுக்குமேறும் - பாவித்தார் யாகோபு பரிவாய்த்தானே. (33)

முத்திரதரும் நாகபற்பம் வைத்துக்கொண்டு - முகிர்த்துரு
பத்தியமாய்ப் புளிப்புத்தள்ளி, பத்தியதாய் நாளேழு உண்டி
யு - பதிவான முத்தெண்ணெய் ஸநானம்பண்ணி, புத்தியினால்
கரைநீர்ந்து, போகும்பாரு - போக்கோடே பிழைப்புகள் நான்
யிதலின்டாகும், சத்தியமா யிம்மருந்து செய்துகொண்டு - சரியா
கும்பாடுகாபு சொன்னார்தாமே. (35)

கருவங்கிச் சேந்திரம்

காரியங் கண்டியிட்டு உருக்கின்றாய் - கனக்கஅன்னத் தன்
ளிலே முலைமுதானும், பாரியா யெடுத்துஅதை நய்யத்தட்டிப் -
பதிவான கல்வமிட்டுச் சேர்த்தானென்று, விரியமா யரைத்துஅன்
னத் தன்னுலாட்டி-விருதுபெற வில்லைத்தட்டிக் கதிரில்வைத்து, மூரி
யிரு பெரியபுடம் போட்டெடுத்து - முத்திபெறக் கல்வமிட்டு
அரைத்துக்கிதானே. (36)

அன்னத்தா லரைத்துவில்லை கதிரில்வைத்து - அடவாக யிப்
படிக்கு புடமுமாறு, தன்னினுத்துச் சத்தில்லா திருக்கும்நன்றாய்-
தருகயெடு புடம்வைத்து யின்னங்கேளு, நன்னயமாய் வீரமது
சேர்த்தானென்று - நாட்டியே நல்லிரும்புப் பொடியும்மொண்டு, கன்
னவது கல்வமிட்டு அரைமுநீரால் - கருதிய ரசமாகுங் கருத்துள்
ளோரே. (37)

மிகக்கூத்து வைத்துவிதைப் பாகமாக - மேதனியில் மனித
ருண்ணு முப்புநாது, செகம்படைப்புச் சட்டியிட்டு வருத்துநன்
றாய் - செயமான செங்கல்மா வொன்றுகட்டி, துவைபடவே
உரலிலீட்டுப் பிடித்துநய்ய - துடியான சட்டியிரை யிட்டமுத்தி,
அகப்படவே குறிநலையப் பண்ணிவிரம் - அன்பான சசமிட்டு
மேலேமூடே. (38)

விராசப்பதங்கம்.

முடிசட்டி வரையிட்டுச் சிலைமண்ணை - முடியவிட்டுக் கெட்டி
பண்ணி அடுப்பிலேற்றி, வாடிவிர கதுபோடி கமலத்தியாம்-வகை
பெறவே யெறித்திடுநீ நாழிதாறு, ஒடியது மேலேறும் பதங்கபற்
பம் - ஒழுங்காகு மெடுகரண்டி வைத்துநீயும், கோடியிதின் முன்
வைத்த வங்கம்நாது - குணமான் விரபற்பம் பலமும்காலே. (39)

உலகெல்லாஞ் செயிக்குமுன் செத்தாரத்தில் - உடனேதான்
சரியன் னத்தாலையாட்டி, குலமாக வில்லைத்தட்டிக் கதிரில்வைத்
துக் - குடியான கடமிட்டு மேலேமூடி, நலமாகச் சிலைசெய்து அடு
ப்பிலேற்றி - நாடியே யிருசாமங் கடர்த்தின்பு, பிலமாக யெடுத்து
வித்தப் படியதாகப் - பிசகாம லெரித்திடவே பவளமாமே. (40)

நாரிய செந்தூரம் தனியெடுத்துக் - கணக்காக ரவிதூற்றி
லொன்றுதாங்க, மீரியது தீகாஞ்சனமாம் பணவெய்தம் - பிக
அந்திசந்தி மண்டலமெனென்ன, பாரிலது பவபிணித னற்
துப்போரும் - பகர்நிது மித்தமுறை பரிவுமெத்த, மாரிபோ லாகு
மித்தச் செந்தூரத்தை - மதிபெருக உண்டவர்க்கு மகிமையாமே.

கரும்புரசு முரித்தகட்டி - தன்னிலுண்ணக் - கருத்திலல்ல வாத
மெல்லங் கடலேபுக்கும், இளம்பு போ லாகுமது சலமேதங் -
வெய்திற்று மேகவெட்டை முயற்போகும், துரும்புபோ லாயி
ருந்தமேனிதானும் - தானுஞ் சூழ்பதெனெட்டும்போகும், விரும்
பினு லெல்லாமுஞ் சித்தியாகும் - வெற்றிபெற யாகோபு விளம்பி
ஐரே. (42)

நல்லிய செந்தூரம் வைக்கநல்ல - நாடியிதில் ரசபதங்கம்
சேர்த்தாலப்போ, வல்லமைபா யவிறதமது வலுத்தூறிற்கும் -
வடியாகும் வர்னங்கள் மிகவுமாகும், சொல்லினியாகாயித்தி கரு
வ்வாகும் - தொன்மைதரும் தூன்ங்கள் மிகவுமுண்டாம், கல்
லினிய தேகமது சுற்றானாகும் - கருத்துணர்ந்து யாகோபு கருதி
ஐரே. (43)

வயச்சேந்தூரம்.

நல்லிரும்பு புளியிலேபோல் நய்யத்தட்டி - நாடியதைக் குகை
யிலிட்டு நெருப்பாயுதி, மெல்லனும் பிடைநாதம் கிஞ்சமிட்
டால் - மிகநிறைந்து வெள்ளிபொன்போற் கணவிட்டாடும், வல்
லமைபா யாவிட்டுக் கவ்வமிட்டு - வகையாகத் தித்திடைக்குப் பாதி
திரும், கொல்லுதை விட்டரைத்துப் புனைகோலே - கட்டிய
வ்வி புடமுன்று போட்டுக்கொள்ளே. (44)

போட்டுயெடு செல்லல்பி நிறமதாகும் - புட்டிவிடு குழிக்கல்
வந் தனிலேயிட்டு, நாட்டியெடு செந்தூர மிடைபேவன்னி - நல்
மான பதங்கமதை நிருத்துச்சேர்த்து, முட்டுபுகை நீர்தவன
ஹரத்துச்சாமம் - முல்பியமாய் விலைதனைக் கட்டிவிட்டு, கடடு
கட மீதடைத்து யெரிநாச்சாமம் - குணமாக விப்படிக்குக் தரமு
மஞ்சே. (45)

அஞ்சதாம் யெரியிடலே அடியிலிடுதும் - அடுத்தமெள்ள
யெடுத்தாவி பத்தங்கொன்று, தஞ்சமுக் கொடுத்திடலே யேம
மாகும் - தனியெடுத்துப் பணவிடைநான் தேனிலுண்ண, செஞ்ச
மது நல்லெல்லங் கடலேபுக்கும் - தீர்த்தியுச் செந்தூ
ரம் கொள்ளுகித்தி, மிஞ்சாகி காயாகிப் பழுத்தாப்போலே -
பிரித்துரைத்து யாகோபு பேசுஐரே. (46)

சசுடில்லா விரும்புச்செந் தூரமுண்ண - கடல்புக்கும் நகை
யெல்லங் காணுதோடும், தசனுகிற் பித்தவெட்டை மேயம்போ
கும் - தக்கவலி குன்மமொடு சூலவெட்டை, பிசகிலிமே நீராம்
பல் கவுகையித்தம் - பேசரிய சிலைப்பணங்கள் முலவாய்வு, நகை
யான பிளிபலவும் விக்கல்போகும் - நாட்டமுடன் யாகோபு சலன்
சொன்னுரே. (47)

இளைத்தவனு மிரும்பையுண்ண வலுபெயுண்டு - இரத்திட்ட
பிரணியாக் கதனைப்போலாம், தளைத்திட்ட மயம்போகா மெனி
தானும் - சந்திரன்போற் குளிர்ச்சியுண்டார் தேகந்தானும், களைக்
கவொட்டா நாம்பிருகும் போகமுண்டாம் - கரும்பாகுஞ் சுவாசம்
து யிறுக்கேயும், சளைக்காது யாந்தளிப்போல மெனியென்று
சாற்றினார் யாகோபு சரியாய்த்தானே. (48)

தீர்த்துத் திராவகம்.

திரிக்கு முவகையாம் படியளந்து - திரமாக வாலிலிட்டு
யிடிக்கதூளாம், அறிவுடனே பாணிரெட்டி அளந்துவிட்டு -
அதைக்காய்ச்சிப் பாதிபதா யிருந்தபின்பு, குழியாகக் கவாயத்
திற் பாதினும், கொட்டியிடு பொற்றையும் பலமொன்றிட்டு,
சிந்தான கலையமிட்டு முன்றுநான்வை - சித்திபெற யாகோபு
செப்பிஐரே. (49)

சுலபமதிள் மேல்முடும் வால்தன்னைக் - கருதியிடு சிலைகூர்
தானேமுசேய்து, சிலைபோலே அடுப்பிலிடு அங்குமிட்டுக் - சிறப்
பாக நிழல்போலே யெரித்துப்பாரு, மலையுருவி போல்வகுந்கான்
புனைநீர்தன்னை - வாங்கியடை ஷோவிற் பிளபுரியும், விசைகொடுக்
கும் பிணியாளர் தன்னைப்பார்த்து - விதமாகத் துட்டிடைத்த னுண்
னைக்கொல்லே. (50)

நன்மைபெடும் பிரமைமுதல் வாயுவெல்லாம் - நாடியே படுமிரு
மல் நன்மதாகும், குன்மவலி யெட்டெடு - படுமேகன்றாய் - குண
மாகு மசிரைமுந் தாகசோபம், துன்பமுடன் செரியாகை பிடிப்
புயெல்லாம் - இதாலுலகி லோடிவிட்டு - புளிப்பித்தன்னு, காரம்
களை திருமென்று யாகோபு சொன்னார் - கருமானத் திராவகத்தை
வைத்துக்கொள்ளே. (51)

காந்தச் செந்தூரம்.

தகடிகிய காந்தமது பலமுமரது - தாக்கியெடு குழிக்கல்
மிட்டுவைத்து, நிகரான காணமது கட்டியிட்டு - நிராவிடு வல்
தக்கு ரெண்டுதானும், புதலரிய நாலினொன்றாய்க் காய்ச்சிக்கொ
ண்டு - புட்டியரை காந்தத்திற் சாமம்நாது, உகமாக் கிளக்கை
காயவைத்து - உண்டையுடன் யாகோபு முறைத்திட்டானே. (52)

முனுதர மரைத்துமுன்னீர் புடமுமிட்டால் - முனிவாகுஞ்
செம்பருத்தம் பூப்போலாகும், தானுவன்னி பற்பமது மீடையோ
சேர்த்துத் - தாக்கிரீ முன்னீரா லரைத்துவிலை, நானுவது கதி
சில்லைத்துக் காயந்தபின்பு - நாட்டியெடு கடமடைத்து முடிச்
சேலே, வாணதலா யெரியிட்டிச் சாமமொன்று - வகையாக மேலே
றும் வண்மைதானே. (53)

எதிலின்ற பதங்கத்தை அடிவிலின்றி - இதமான கார்த்தத்
திற்சேர்த்தரைத்து, கூறிலீ முன்சாற்றி லரைத்துவிலை குண
மாகத் தட்டிக்கதிர் காயவைத்து, பாரிலிடு கடந்தனிலே யடைத்
துமுடி - பதிவாகச் சேலொன்றா னேமுசெய்து, முரியெரி யிட்படி
க்குத் தரமுமஞ்ச - முயன்றுஅடி தனிலிருக்கு முன்புதானே. (54)

செம்பருத்தம் பூநிறமாகு - செந்திராந்ததை - தேனிலீட்டுப்
பணவிலைதா னிருசொங்கொ, அனபாறும் ஆவீன்பா னுண்
டாமேனி - துளங்குமது செவ்வலி நிறமேயாகும், தர்பமறும்
வாயுவெல்லாங் கீளேசாரும் - தடைபறவே சிலேற்பனங்க ளொழி
ந்துபோகும், அம்புலியிற் போலினங்க யாகோபுசொன்னார் - அ
திருணைத்த கார்த்தசெந் துரந்தானே. (55)

தேனிலீடு குண்மலவி யெட்டுந்திரும் - திரமுள்ள குலைபதி
வெட்டுந்திரும், கூலிடுங்கான் வா தமுத லெல்லாய்நன்றும் - குண
முள்ளமிகோதாரமும் பித்தவெட்டை, கோனிகுத்து புத்துகளு
மொழிந்துபோகும் - உடல்பெருகும் விர்தியகும் உறுதிமெத்த,
மேனியது பெருக்குமது ரத்தமுறும் - மேன்மையுள்ள யாகோபு
உரைத்திட்டாரே. (56)

செந்தந் பற்பம்,

தலக்கெந்தி தனியெடுதறுப் பலம்பிருத் து-கருத்துகந்த அரு
கும்பர்த் தன்னிறுத்து, நல்லாக் பெட்டுநான் ரவியிலீட்டு-
நாட்டியெ யெருக்கிலின் பழப்பரைத்து, மல்கவிடு கவசமதைத்
காயவைத்து - மயமாகக் குக்கிடத்தில் நீருமாகும், செல்லவெடு
யாகோபு சொன்னுநிந்தச் - செய்கெந்தி பற்பமணி வைத்துக்கொ
வனே. (57)

பணவிலைதான் மதுவிலிடு மண்டலந்தான் - பகரிய குழிட
மொடு மூலவாய்வு, செனந்தனிலே ஒழிந்தோடும் ரத்தமுலம்-நீர
செலின்ற பிணிசமுஞ் சொல்லாதோடும், குணமாகுந் தமாகமாம்
வாயுபோகும்-சொடும்பெரிய தோலதனிற் படருமட்டை, உரை
வாகுஞ் சொலிகொங்கு போகுமென்று-உத்தமனார் யாகோபு உரைத்
திட்டாரே. (58)

தானக பல்பம்,

மடலினிய அரிதாரம் பலமுந்நாது - மதிக்கவெடு சுண்ணநீர்
தனிலேயிட்டு, திடமாக யெரித்துபெடு சுத்தியாகும் - தீர்க்கமா
யெடுத்துஅப்பாற் சொல்லத்தேன, விடமினிய தில்லம்பால் தன்
னிறுத்து-விட்டுயெட்டு நாளதநிற் போட்டுநன்றாய், சட
மாக யெடுத்துப்பார் கட்டிப்போகும்-சருவில்பெரு யாதோபு தரு
கிறாரே. (59)

பழகாரிசன்னம்,

பழகாரம் கரியிலைவத்து ணதச்சன்னம் - பார்த்தெடுத்துத்
தில்லைப்பால் தனிலரைத்து, அடியான தாரத்தின் மேலேகட்டு-
தூக்கிக்கதிர் காயவைத்துப் பின்புநீயும், வடிவான வாரணத்தின்
புடமுமிட்டு-வகையாக யெடுத்திடவே பற்பமாகும், முடியவெடு
தாளகத்தின் பற்பந்தன்ன - முக்கியமா யாகோபு முறைகொண்
டுறே. (60)

இடைபோகா அரிதார பற்பந்தன்ன - இதமான தேனிலீடு
காசம்வாய்வும், தடைபடுமே சயம்போகும் வாய்வுமாகும்-தப்பற
வே ராரிநிடம் நரியாதங்கே, படைமுதத்தி லொப்பாரி யில்லாப்
போல-பரிவான நகைக்குஅரி தாரபல்பம், திடமாக முன்னோர்க
ளுரைக்கக்கண்டு-தீர்க்கமா யாகோபு செப்பினாரே. (61)

சில்கிச்செந்தாம்

சில்கியது பலமுந்நாது கல்வத்திட்சு-சுருதிபெறச் சப்பாத்துக்
கள்ளிலை, முகவரை இருசாமம் வில்லைத்தடி - முத்திபெறத்
கதிலைவத்துப் புடமுமிட்டு, தங்கபெடு யிப்படிக்கு அரைத்
தரைத்து-தடைபிலைப் புடமுன்று போட்டுக்கொண்டு, மல்க
மாய்ப்புரம்சில்லைத்து மாரக்கங்கேன-மயமான யாகோபு வகை
சொன்னாரே. (62)

அரிதார பல்பம்,

சுத்திந்த அரிதாரச் கல்வத்திட்சு-சுருதிபெறச் சப்பாத்துக்
கள்ளிலை, நத்தியெடு பழச்சாறு விட்டரைத்து - நால்காம
மரைத்துவிலை கதிலைவத்து, புத்தியினால் கிளிஞ்சிரிர் தன்னி
லீட்டுப்-புதிதாக யெரித்திடவே சிலத்தானாய், சுத்தியமா யிரு
ந்திடும் யாகோபுசொன்னார் - சரியாகச் சாத்தித்தால் தன்மை
தானே. (63)

மிருதார சில்கிபற்பம் பலமுமொன்று-மேன்மைபெற்ற தாள
ககசெந் தூரமொன்று, உருதியாய் பழச்சாறு விட்டுஆட்டி-
உத்தமனே இறையுமே வில்லைத்தடி, கெருவமுடன் கதிரில்
வைத்துக் காயநூன்னாய்க் - தீர்த்திபெறப் பெரியபுடம் போட்டு
வாங்கு, பரிநிரச செந்தார யாகுப்பாரு - பருத்துரைத்
கார் யாகோபு பரியாய்த்தானே. (64)

திருதுருசி செம்பதிவே இருபதென்று - சோத்திடவே
காஞ்சனமாம பணமவ்விதம், வருசையா யுண்டிவே வெட்டை
மேகம்-வகையான நீரழிவு பெரிவுகாந்தல், பிரியமுள்ள சபரோ
கங் காசமெல்லாம், பேர்சொல்ல நாடாது பிரண்டுறும்-சரியான
பாகமிது செய்துகொள்ளு - சாத்திரார் யாகோபு சரியாய்த்தானே.

வெள்ளை பாசாணச் சண்ணம்.

எலிகொல்லி தனைநிருத்துப் பலமுமநாலு - இதமான கல்வமி
ட்டு அரைநிலம்பால், வலியவரை இருசாமம் உண்டிப்பண்ணி-
வளமாகக் கிளிஞ்சிராக் குள்ளேவைத்து, சரியாம லெப்பெற்றி
எரிமச்சாமம்-தாக்கியே முன்போலே யரைத்து உண்டை, மலிய
யிடெழுன்போலே வைத்துவிட்டு - மதியாக பெரித்திடவே கட்டிப்
போமே. (66)

கனலிவிட வேடாது நிற்குன்றாது-கட்டிஇடை போகாது
கரிவிலாடும், நின்லிவிடு வெடியுப்புச் சுண்ணிரால் - நிரையமா
யரைத்துநிலை கதிரில்வைத்து, தனமுடனே கிளிஞ்சிராக் கிளி
னுள்ளே-தாக்கியிட்டு பெரிசாமம் பெடுத்துப்பாரு, உண்டிபொ
ருள பாசாண சுண்ணமாகும்-உண்மையுள்ள யாகோபு சொன்ன
வாரோ. (67)

பாசாணததப்பம்

வெள்ளைப்பா ஷாணப்ப மிடையேகுதம்-கிட்டிமே மேற்பத
ங்க மிடையேசேத்து, துள்ளவரை முன்பாலால் சாமமாட்டித்-
துடியாக விலைபண்ணிக் கதிரில்வைத்து, மெள்ளவதைப் பிட்டுமு
மிட்டு பெடுத்துக்கொள்ள-வெண்ணிராய்ப் பொருமியது சுண்ண
மாகும், கொள்ளையையா வெள்ளிவித்தை வெள்ளியத்தில்-கொடு
த்திடுவாய் தாற்றுக்கு ஒன்றுதானே. (68)

வெள்ளியம் தாற்றுக்கு ஒன்றுதாக்க - விருதுபெற்ற ஓசையா
நீரைவாங்கும், துள்ளியெடு வெள்ளியது பத்தாமாத்து-துதித்து
கின்று விற்றுவதைச் செலவுசெய்து-தள்ளிவிடு தாலமதைப் பின்
புதிதான் - தடைபற்றவே ஓரணத்தைத் தாக்கிப்பாரு, கொள்ளி
சடும் வரதிக்கும் வெள்ளியாகும் - குணமாகும் யாகோபு குறித்தார்
தானே. (69)

பணலிடைதான் பாசாண பற்பந்தனைப்-பார்த்தருந்த மே-
க்குகின்ற வாதந்திரும், கிணக்கலிலே பதினெட்டுச் சூலைபாகும்-
சித்திபெரு மகோதாரம் ஆம்பற்கட்டி, குணமாகு மேகமுதல்
வாயுவெல்லாம்-கொடுஞ்சுருக்கு முன்மொடு படுமெகண்டி, மண்
வான பரிமளமாக தேவந்தானும்-மதிபெறுது யாகோபு வன்மை
யாமே. (70)

வெடியுப்புச்சண்ணம்.

அஞ்சான காய்ச்சலவெடி யுப்புப்பத்து-அடுத்திரு சேமது
நோய்க்கட்டி, - மிஞ்சாதே கல்துரவி லிட்டித்து-பிரளாம லெ
லுமிச்சந் தோலகாலிட்டு, அஞ்சாகும் நய்யயிடி பழத்தோல்தா
னம்-நாடியே உப்போடு மெழுகாய்நிற்கும், தஞ்சமுட நெடுத்த
வில்லை தட்டியும்-சாத்தியதோர் புதுச்சட்டி யெப்பிலேற்றே. (71)

ஏத்திநீ பங்கிபிட்டுக் கடுமையாக-எரித்திடுநீ யொருசாமம்
சென்றின்பு, பாத்தெநீ மல்லிகைப்பூப் போலேகண்ணம்-பாக
மா பெடுத்துவைத்துப் பிங்கான் தன்னில், சாத்திநீ சுடர்க்கொ
டிபொன் நன்ன ததானம் - சரிசோத்து வெண்கருவாற தாக்கியா
ட்டு, ஏத்திநீ பொடியாக்கிக் கரியில்வைத்து-இனிதாக வருத்து
அதை வில்லைதட்டே. (72)

செயநீ.

கட்டிகதிர் காயவைத்து ஊதிப்போடு - கருவுற்ற சுண்ணம்
பாறு சுருத்துள்ளோக்கு, கொட்டியிடு கல்வமிட்டுப் பொடிய
தாக்கிக் - கசாமற் காரசாரம் பொடித்துப்பின்பு, கட்டியெடுசு
வாவி லிட்டிமுடித்-தாமாகப் பூமிக்குள் புதைத்துவைத்து, கெட்டி
யாய் பதினைந்து நாளைக்குள்ளே-கருபையுள்ள நீராகும் முறையை
க்கேளே. (73)

பாசாண கட்டு.

செயநீரில் வீரமோடு பச்சைப்பூசும்-கிறகயிடு புனுகிட்டு வை
த்துக்கொண்டு, நயமாக லிங்கவெள்ளைப் பாஷாணத்தைநாட்டி
யிடு தாளத்ததைக் கெவிரிதானும், பயமாகச் சுத்திசெய்து முன்
பாசாண-பதியவைதச் சுருக்கிட்டுப் பின்புரியும், அயமான கொ
ரட்டாலே பிடித்துமெள்ள - அதட்டியே செயநீநிற்-தோய்த்தி
டாயே. (74)

நனைத்துகரி யங்கதனிற் குழுவாட்டி-நலமாகச் சாம்பொள்
து வாட்டிப்பின்பு, களைத்துமே கிளிஞ்சிராக் குள்ளேவைத்து-
காட்டமா பெரியிடுநீ சாமமாகு, அனைத்துயெடு மறுபடியுந்
செயநீர்க்குள்ளே-அடவாகத் தோய்த்துமெள்ளக் கரியில்வாட்டு,
கினைத்தபடி மதுபடியும் சுண்ணிரால்-கிலக்கயெறி பென்றுசொன்
னார் யாகோபு தானே. (75)

அடுத்தானடு எரித்தபின்பு கட்டுமாரும் - அண்ணமரிதைக் கரி
யில்வைத்து உருக்கிப்பாரு, தடுத்தின்று உருகுமது வெள்ளி
போலாக்-தானெடுத்து நிருக்கவது மிடைபேசாது, கொடுத்த
விடு லோகமெல்லா முருக்கெவிலும்- கொள்ளியிது வாதமிது கவி
ரோகோடி, தொடுத்துயிந்த வேகைமுகந்தெரியப்பார்த்தானே-தாய
தொரு யாகோபு சொன்னாரானே. (76)

உப்பநனைச் சுண்ணாம்பு செய்துவின்பு - உறவான பாவனை
மெல்லாக்கட்டும், துப்பெல்லை யிப்படிக்குத் தட்டியும்-தனியேடு
த்துத் கொடுத்தனிட யேமாறாகும், எப்படியும் வாதநாம் வெள்ளி
வாரும்-இவையறிந்து பாகத்தை விட்டுநீயும், முப்படியும் நூல்
பொய்யே யென்று சொன்னால் - மூத்தியுண்டோ உங்களுக்கு முனை
நதுபாரே. (77)

முடிவாகுஞ் சரக்கெல்லாங் கட்டியாட்டு-முகவியமாம் வாதம்
வரும் கசையம்போகும், அடியான மாததனிலே யேறிப்பாரு-
அதெனா னுனிமட்டும் பேறலாகும், பிடியான கொம்புண்டாம்
பிடித்துயேற-பிலக்குமே சிப்படிக்குப் பெருமைபாகும், குடிசை
ன் போலவே சொனனிலெனது - கட்டுபித்த தாலெல்லா முடியப்
பாரே! (78)

பார்த்துத் தாலினுட மாமசகண்டு-பதித்துவைத்த கண்ணுடி-
நிழலைப்போலே, சாத்துத் யினங்கண்டு சேர்வைகண்டு - சரியான
பாகமது பார்த்துநன்றாய், கோத்திநிற் றனகிதனிற் சாடுபோலே-
குணம்பெரிய பாகமதைக் கண்டுகன்றாய், சோத்துக்கு மிடத்தே
டச் சொன்னாய்யா-சருதியின்னா துணர்ந்தாக்கா வெல்லாமாமே.
கல்லுப்புக்காரக்கட்டு.

கல்லுப்புச் சேர்நாலு கல்வத்திட்டுக் கனியவதைப் பொடியா
 க்கிப் பாண்டத்தானே, மெல்லவே யிடமுதின. மேலேதானும-
 பொடியப்புச் சேர்நாலு இறுதனாக்கொண்டு, மெல்லவதைப் பாதியைத்
 து ஆதினமேலாக் மேநினியிற்றே ததைப் பொடிச் சேர்நாலு, சொல்ல
 வதைப் பரத்தினே. பென்றுசொன்னார் - சூசூமதா யாகோபு திற்
 ஸம் தானே. (80)

• சாரமது சேரிரண்டு அதன்மேலிட்டுத்-தக்கபொடி சீனமுன்
பொல் அதிலேபோட்டு, ஊறலற்ற வெடியுப்புப் பொடிதானிட்டு-
உயர்வான ஊறுப்பு பொடிதானிட்டு, சேவதை யமுழத்தினால்
யடுப்பிலேற்றிச் - செப்பரிய பாண்டத்திற் சொல்லக்கேளு, பாடி
குமணல்கிறையப் பின்புந்ருய-பதயவிட்டு அங்கியெரி பண்பு
னோரே. (81)

எரித்திடவே முச்சாமல் கமலவ்வினி-இதமாக பெரித்தபின்பு
பெரித்தாமண்ணை, சேரித்திட்டுக் கொட்டியே உப்பகற்றிப் - சிறிய
மாயப் பார்த்திடவே சாரந்தானும், சரிபாகக் கட்டியா யுகுகிற
கும்-சாரமது தந்தமபோ விருக்கும்பாகு, துரிதமாய் நின்றதொரு
சாரந்தன்னைச்-கவ்வாமது பண்ணவென்றும் சொல்லக்கேளே (82)

[illegible]

மேல்கூறிய சாஸனங்கள் பின்வருமாறு - மேல்மலையப்
பள்ளியிலுள்ளதே. அதுகாணியுள்ள சமாய்ச் செவ்விராம விராட்டி - இது
நாட்டுப் பறவையினத்தைச் சாணிலுள்ளது. தந்திரமையாகத் தை
வுருத்தெயிலும் தலைசாராய்க் கமையு கட்டுமண்கூடிய முசு
மரம் அருக்குமேலது அங்கொட்டொன்றாம் - முனித்தெயிலை
மேல்மலைய மொழிவாழாடே.

(84)

[illegible][illegible]

தகனென நடங்கிப்பிராபும, அப்பாபு, அரிதாரம், என்னொப்பதத்
 தும் - இவ்வாக பிப்பாபுதத் துமுதபதது - நாதரினகா பெயத்
 கலை நகரெனவி அல்லலாது, வந்தபாதி திபத்திரம, குய், அந்தநி
 ளை செய்தலாது விந்நவதித்தது - கத்திரா வாக்காபு குய்யொய்க
 காரென.

(87)

அதிபாதிபம்.
கடற்ற அரிதாம் பழமுபதவு - கனிந்தவரை பெருநா
மம் பழமுமேனீ, தீயாக வொன்றி மொன்று பரைத்துபின்பு -
மொன்று சாரமது பல்வதாயிற்று, நிரந்தரம் அவரதுகுஞ்ச
தனரில்லவது - பெருகுஞ்சு வந்திடில மனிபாபிக்கு,
வசமாக கண்ணி உடைததூதபம் மனைபுயினர் பன்சார
வரைத்துமொன்றே. (58)

வங்ககீசனாம்.

அரைத்துருகிக் தன்னிலிட்டு உருக்கின்றாய் - அடவாகக்
கசடகறிப் புரம்பாய்வைத்து, பறையினுட கருநாகம் பலமுமை
ந்து-பதிமெலி அயக்கரண்டி தன்னிலிட்டு, கையவதை யருக்கி
ய்தன் மெலேதானும் - கடுமையுள்ள வெடியுப்பு ஐந்தாங்காய்ச்சல்,
முனையலிடு கருநாக முருகும்போது - முனிவாக உருக்கியெள்ளத்
கிண்டிவினெடே. (89)

கிண்டிவிடு கண்டியினுற் தேய்க்கத்தேய்க்க - கிருவைதரு
மஞ்சளா மஞ்சளானது, முண்டியெடு பசப்புதனி விட்டுப்பாரு-
முண்டி அது சண்ணாழி போலேயாகும், கண்டி கண்டி கலவமி
ட்டு அரைபள்ளத்தால்-கருத்துறவே முச்சரமம்விலைதட்டி, மின்-
டாசப் புட்டமிட்டு பெடுத்துக்கலவம் - மிட்டுஅரை அன்னத்தால்
விலைதட்டே. (90)

தட்டிக்கதிர் காயவைத்துப் புட்டமிட்டுத் - தனிவாக யிப்ப
டக்குப் புட்டம்நானது, இட்டுயெடு மாதளம்பூ பிறமுமாகும்-இதை
பெடுத்துக் கலவமிட்டுப் பின்புமுள்ளே, தட்டியருக்கினையுத்
தைப் பாடிசேர்த்துத் - தடைபறவே அன்னமென்ற சீரண்டிடி,
கட்டியதை விலைதட்டிக் கதிரில்கைத்துக்-கருத்தாக புட்டம்
போட்டு பெடுத்துக்கொள்ளே. (91)

அடுத்தமே சிவங்கமட்டும் - இன்பப்பாய்ப் போட்
டெடுக்க அலரிப்புப்போல, அடுத்தமே துரிசினுட செம்புதாற்
றில் - அகாத்திட்டிலே காஞ்சனமாம் செயமுமாகும், கொடுத்துநீ
பணவிடைதான் தேனிலுண்ணக் - கொடுஞ்சுருக்கு நகையெல்லாம்
கட்டிலேபுக்கும், விடுத்தமே சூலிபதி னெட்டுவாதம்-கிரைந்தோ
மே யாகோபு வினம்புனோ. (92)

பங்கமாத்ரு சூலியெல்லாம் பதரியோடும் - பதிவான மேகரணம்
கன்னசூலே, பங்கவலி குன்மமெட்டும் தாகசோபம் - விரதுபடு
மெய்யெல்லாம் அலரிப்புப்போல, கொக்கும்து சயகாசம் பவந்திர
லாகா - சொற்பெரிய தாகமாம் வாய்வுபோகும், தங்கமது மென்
துவொன்றா யாகோபுதானும்-கூலியாத பெருகிலைத் திருந்தானே

அயமுருக்கத்தாயியாம்.

நல்லிருப்பு அரபொடிபு மரிதாரம்செட்டி - நாட்டியரை சார
மிட்டு அரைத்துள்ளாய், சொல்லினிய குகையிலிட்டு உருக்கிச்
திரு-சத்தமணி யாயிருக்கும் அயமுருக்கதாம், மெல்லலதிற சார
மது காரஞ்சேத்து - மெதுவாக உருக்கியெடு தாராயம், மெல்ல
வதிலிருக்குமென்று யாகோபு சொன்னார் - வித்தகர்தா வறிவார்
கரும்புவாரே. (94)

கருநாகசேத்தாரம்.

கருநாகம் கரண்டியிட்டு உருக்கின்றாய் - கனக்கஅசம் னீரி
னீர்சாய் பத்துபெட்டு, உருகஅதை உருக்கின்றாய் அயமுஞ்சோ
த்து - உணமையொடு கலவமிட்டு நய்யத்தட்டு, தருகாம் லரைத்
திடுநீ அன்னத்தாலே - தாக்கவே விலைதட்டிக் கதிமுன்வைத்து,
குருவாகப் புட்டமிட்டுக் கலவத்திட்டி - கட்டியரை யாகோபு குண
ஞ்சொன்னாரே. (95)

கட்டியன்ன மிட்டுநென்றாய் நாலுசாமம் - குமுரவகா கிலை
தட்டிக் கதிரில்கைத்து, மாட்டியிடு யிப்படிசுப் புட்டமுஞ்சு-
மயமாகப் புட்டம்போடச் சிலந்திபோகும், சாட்டிச் முன்னருக்கு
அயமும்பதி - சாத்திடுநீ யன்னத்தால் லரைத்துவிலை, கோட்டி-
செய்யாப் புட்டம்போடு கலக்கமட்டும்-குணமாக பெடுத்தகீர் குருவ
மாமே. (96)

குருவெடுத்துச் செம்புதாற் குன்றிலிட்டால் - குணமாகக்
காஞ்சனமாம் வரதவித்தை, திருவாக் கிருந்திடுக்கான் செலவு
செய்து - திடமான சழிமுனையில குணமயாரு, பருவமுடன்
பணவிடைதான் தேனிலுண்ணப் பருதியைப்போல தேசமுமாம்
பரிவெடுத்த, உருவாக நான்குபுக மிருக்கலாகும் - உறுதியா யா
கோபு உரைத்திட்டாரே. (97)

உண்ணபண விடைதானுஞ் சயங்கொல்லாம் - ஊறாவிட்டு
ஒமது உருவாதேகம், நன்னஉயிர் வந்திடுங்கான் சூலியெல்லாம்
கரணியிடு மிதினபெருமை நவிலொன்னாது, சண்ணுமடா உலகத்
தில் நகைசொல்லாம்-தரையதனி லிதுவறித்து தன்மையாக, கன்
னிமைக்குள் சகலதுண்பம் நீங்குமென்று - கருதினா யாகோபு கரு
த்தாய்த்தானே. (98)

வங்கமதின செத்தாரம் உட்டிற் சோந்தால் - வனுமைமெத்த
மேனியது தங்கம்போலாம், பங்கமது வாராம் அருகெப்பாரு-
பதிவான சத்திருந்தால் மலமுங்கட்டும், சங்கம்போலுறந் டல்
யினைத்துப்போகும்-சுத்திலை அன்னமுள்ளே - இரங்கிடாண்,
அயகமெல்லாம் குறைந்துகிடு மென்றுகொன்னார் - அன்னமையுள்ள
வங்கத்தின் பெருமைதானே. (99)

சத்திருந்த வங்கமதை புண்டபோக்குத் - தடைபறவே பெதி
க்குத் தான்கொடுத்து, முத்தினதோர் தேங்காய்த திருப்பபாலை
முக்கியமாய்ப் பிழிந்துஅன்ன மிட்டுஉண்ண, நத்தியது முத்தி-
விடுந் தோசம்போகும் - நாடிவக்க தோசமதாம் கலமதர்க், புத்தி
யினால் கண்டுபிடி காரீயந்தன்னைப் - போக்கோடே யாகோபு புக்க
திட்டாரே. (100)

லிங்கங்கண்டு.

சாதிவித்தம் பலம்மென்று காவாடியிட்டு - நஞ்சுவதைப் பழச் சாறு மதுவெனாய் - பேதிக்குவிடுகருக்கு சாமரென்று, பிறட்டி எடு பின்புதான் புறம்பாய்வைத்து - வாழிநீர் கெடுத்தமும் சேனம் நேராய் - வகையாகப் பலம்மென்று கலவதெட்டு, நீதிக்கப் பொடி வாக்கிக் கொஞ்சந்தானே - நிலைக்கெயடு கரியோட்டில் போட்டுக் கொள்ளே. (113)

போட்டுமே கரிநெருப்பி லுருக்கிமெள்ள - பிரியமுடன் வன் னியைத்தான் பிரட்டித்திரு, நாட்டிலே கொஞ்சங்கொஞ்சமாகப் போட்டு - நல்லாகப் பிரட்டிமெள்ள யெடுத்துப்பாரு, சுட்டிடுமே கம்பியெல்லா மிடுகிக்கட்டும் - குணமாக முன்செய்த செந்திரத் தில், முட்டிலே காலுக்கு ஒன்றுவிங்கம் - முத்திபெறத் தானைக் கக்கிவாயங்கேனே. (114)

அரக்குக்கிவாயம்.

கொம்பரக்குக் குருணியொன்று பாண்டத்திட்டு - குருக்கு யிரு குருணியென விட்டுக்காய்ச்சு, நம்பியெரி யெட்டிலொன்று யிருந்துக்கொன்று - நல்லிவ பாக்கியமாக் கிவாயச்சாணம், தம் பமுற யெடுத்துவைத்து செந்திரத்தைத் - தாக்கியகாநாளும் இவ் வகையெனல்லாம், வம்பில்லா விட்டெட்டிற் கதிரில்வைத்து - வாருபெறப் யாக்கோடி விளம்பினே. (115)

கில்லையெடு புவிதளில் வைத்துமுடி-விருப்பமுள்ள செம் பின்மேல் மண்ணாமிட்டு, மெல்லிவ அடன்பேரில் புடமுமிட்டு - மேலியெடு செந்திரம் கண்ணக்கூசும், நல்லிவா லெடுத்திடுகிழ் தளிலெவைத்து - நாட்டிலே நன்கொண்ட மனிதருக்கு, செல்ல வே பண்ணிடத்தா னண்ணச்சொல்லு - செயமாகும் நோய்சினியுந் திருந்தானே. (116)

திருமே குலைபதி னெட்டுத்தானம் - செப்புமுன்னே சோகை யுக்கா மலையெல்லாம், பாருலி வில்லாமல் பதந்துபோகும் - யம்பாய்போ லாட்டிவைக்கு மேலொய்வை, காருத்துடல் குளமயி யெட்டுத்திரும் - காசுமெட்டிம் வாக்கிகளுந் தானை போகும், கரு நீபத்தியெடு புவிவைத்தனரு - கருத்துகந்து சொல்லிவிட்டார் யாக்கோபுதானே. (117)

கெம்புண்டார் ஒழுகலையைத் தின்றுவிட்டாக்கால் - தேவியி டுந் தேவியெனது கிண்பமுன்னுளில், வம்பசெய்து திரிபுததை யெறித்தாய்போல - னெறுபயி மெத்தவுண்டு கம்பபுதலும், கெம் புக்கிவோய்த்துக்கும் வாயுவெல்லாம் - குணமாகுங் கோதையிற் கள் பிசுவென்கேனும், கம்பமநா யானையப்போ லாகுமென்றார் - கருத்துகந்து யாகோபு கருதினே. (118)

மேகமுடன் பித்தவேட்டை பிணிகளெல்லாம் - மேதிரியில் கில்லாது விட்டுநீங்கும், குகமுடன் விக்கல்பல சுத்தியெல்லாம் - துப்பாலா யதிராருந் சாத்தமாகும், சோகமுடன் சோதனெரி யாதெல்லாம் - சோக்கிடு மானபசி மிகவுண்டாகும், யோக முடன் வந்திடுக்கொண் யாகோபுசொன்னார் - தத்தம்தன் பாசமலத் யற்குவாரே. (119)

ஒருமிடத்தி விருப்பாக யிருந்துகொண்டு - ஒழுக்கலையைச் செந்திரம் பண்ணியும், குருவாக் வைத்துந் ஒருபலத்தைத் - குணமாக விற்றுந் செலவசெய்து, பொருளாக ஒருவருடகு செல வசெய்து - பின்புதான் மனமடங்கி வாழம்பாரு, உருவாகக் கள ய்கமதைப் பார்த்துத்தேறி - உலகத்தில் யாகோபு உரைத்திட டாரே. (120)

வேண்டி யாகாணக்கண்ணம்.

என்கொல்லி தனையெடுத்துப் புலையடக்கி - திருந்துகரை கல்லமிட்டு எருக்கம்பாலால், வலியெடு பலமதைத்தான் மேலி றகட்டு - வகையாக ஒட்டிசெட்டி யங்கியிட்டு, பரியசதிர் தனில் வைத்துச் சுண்ணச்சீலை - பத்துகட்டு குதருடமாம் புடமுமிட்டு, தொலியெடு தருசதுவும் நீருமாகும் - தடியாக யிருக்குமது குட் சத்தானே. (121)

வாசுக்கண்ணம்.

சட்டியிட்டுக் கிளிஞ்சிநீர் பாதியிட்டுத் - தனையமுந்தி நடு வேவிட்டுத் தருசக்கண்ணம், கொட்டியிடு பொடியாக்கிச் சதா மாகக் - கூறுக விரக்கலையு முன்றேயாகும், கட்டியதை யமுந் ததியரி தார்த்தனைக்-கசடசற்றி மேலிட்டுத் தருசகிற்றை, கட்ட யிடு அதின்பேரில் முன்போலிட்டுத் - தடையறவே யமுந்தி மேற் சொல்லக்கேனே. (122)

மேலெரிடு கிளிஞ்சிநீர் விரையவிட்டு - வேற்றிபெற யமுந்தி னன்ற யடுப்பிலேற்றி, ஞாலமிடு கமலம்போ லெரிமுச்சாமம்-நாடி யெடு பரித்துப்பா ரிதாரத்தை, கோலமா விட்டாப்போல் வெள்ளையாகும் - குணமாக நீறிவிடுங் கொடியவேகம், அலமுண்ட கண்டர்தா னெனக்குச் சொன்னார்-அருள்பெருகி யாகோபு ஆரை ந்திட்டாரே. (123)

தருசனுட் செம்பெடுத்து தூறுதுக்கொண்ட - தடியாகத் தாபறப் பியந்தாயானால், வருகையுடன் காஞ்சனமாம் பனமவ லிதம் - வாரியிடக் காசசய முடனோமாலும், சரியாகும் வாயுவெல் லா மோடுக்கலாம் - சாதகயாரு கிலேப்பினங்கள் கொன்னுந் றாலும், பரிபோலா மேனியதைப் பாருமென்றார் - பாலித்தார் யாகோபு பாக்கியவானே. (124)

செய்யவல்லவாய்வு - குண்டியாகம் - இயல்பான மனப்படி
வரும் வலிமையாகும், கோடாகம் வலிமையாகும் - இயல்பான
மனப்படி - குண்டியாகம் - இயல்பான மனப்படி - குண்டியாகம்
மனப்படி - குண்டியாகம் - இயல்பான மனப்படி - குண்டியாகம்
மனப்படி - குண்டியாகம் - இயல்பான மனப்படி - குண்டியாகம்
மனப்படி - குண்டியாகம் - இயல்பான மனப்படி - குண்டியாகம்

மெய்யியல்செய்யுள்

மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள்
மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள்
மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள்
மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள்
மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள்
மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள்

மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள்
மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள்
மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள்
மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள்
மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள்
மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள்

மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள்
மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள்
மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள்
மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள்
மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள்
மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள்

மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள்
மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள்
மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள்
மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள்
மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள்
மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள்

மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள்
மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள்
மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள்
மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள்
மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள்
மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள் - மெய்யியல்செய்யுள்

கல்லாக ஒருபற்ப செத்தாரங்கள் - நயமான லுலகமெல்லா
முன்னோடும், எல்லாமுஞ் சித்தியாம் லோகத்தன்னில் - இன்ப
மாய் குருபுன்று நம்புவார்கள்; சொல்லாகப் பெரியோர்கள்
சொன்னோலில் - சருதிதனி லாராய்ந்து பார்த்துத்தேறு, பல்
லாக்டு லேறலாம் பாகம்வந்தல்-பரிவான யாகோபு பகர்த்தவாரே.

என்னிறந்த ரிஷிசித்தர் முனிவந்தானும் - இதமாகப் பாடி
வந்து கலையில்லாமல், கண்ணினுற் கண்டாலுந் தெரியப்போகா-
கருத்துணர்ந்தா லிந்தாலிற் றெரியும்பாரு, புண்ணியற்குப் பாகம்
வரும் புத்தியுள்ளோர் - பொருந்தவே செய்வார்கள் பொறுமை
யாக, என்னமற்றோர்க் கில்லையிந்தப் பாகத்தானும் - இருந்து
ரைத்தார் யாகோபு யிதமாய்த்தானே. (132)

சயகாசங் கொண்டார்க்கு மன்றோத்தைச் - சாற்றுவிறே னினு
லெருவு சாந்துபாரு, நயமாக ரிஷிசித்தர் கொடுக்கவேதான்-
நாடாம லோடினிடும் சிலேற்பவங்கள், நயமாக மென்றுசொன்
னார் யாகோபுதானும் - மகிழ்ந்துரைத்த போதத்தையு மனதற்
கண்டால், பயமாகி ரோம்பலாம் சகலனையும், பார்த்துநீ
பாம்பாய்ச் செய்துகொள்ளே. (133)

தகடியை காந்தமனைத் துதிசெய்து - தக்கரிவை யுபொடி
யுந் கல்வத்திட்டு, பசுபேயு லுபயான உரலிடெய்தி-புதுவாய்
பிடித்துச்சார் பிழிந்துகொண்டு, தகடிட வேறுகத்தி வாசல்
வைத்து - விச்சயமாய் நானவகையு தானேயு, முகப்பட்டுவெய்
தெதுமே கல்வத்திட்டு-முன்னுரைத்த சாற்றினுரைந்துகட்டே

கட்டியே ததிரில்வைத்து வங்காளங்-கரியோட்டி: லுதுவுது
கிளர்நிற்கும், எட்டிபெடு மிப்படிக்கு ஐய்ந்துபாயம் - இதை
யங்காத்து வந்திவைத்துப் பின்புதானும், சட்டியிடு கிளிஞ்சிநீர் படி
யும்மொண்டு - சரியாக வழுத்தியதின மேலேதாரம், கொட்டியிடு
வதினபேசிற கிளிஞ்சிநீர்-குருமுறையாய் முன்போலே பதித்
துக்கொள்ளே. (135)

கிளிஞ்சிநீர் ததினபேசில் அமுழ்த்திவைத்துத் - கொடிபட்டே
யதினபேசில் லயிந்தன்னே, வளிஞ்சிடவே துக்கிவைத்து பபேபி
லேத்தி - வன்னிபெறக் கெத்தியாய் முச்சாமத்தான், தெளிந்திட
வே பெரித்திடுந் திதித்துப்பாரு-கிட்டமார் தானகமும் உருகிமஞ்
சார், பிளந்திடில் குஞ்சுமப்போல் திதமதாரும்-பேசினு ரிஷி
பெருமை பெருள்ளோரே. (136)

ஆடுத்துமுள்ளே ஊதினதோ ரயக்கார்தந்தான் - அதையே
தேதுப் பலமெட்டு கல்வமிட்டுத், தொடுத்திடவே கிளிஞ்சிநீ
ராலெரித்து - துப்பரவார் தாரமது பலந்தான்ரெண்டு, விடுத்த
ரசம் பலம்ரெண்டு தாரத்தோடு - கிம்பியனா பொடியாக்கிச் சாம
மொன்று, கொடுத்திடுநீ யயக்கார்த மதனிவிட்டுத் - குணமாகப்
பொடியாக்கிப் பின்புகேளே. (137)

தந்திரை தோல்போக்கி வருத்துக்கொண்டு-தனைபிறத்துப்
பலம்ரெண்டு கல்வத்திட்டு, முந்தியனா மருத்தோடே சாமப்ரெ
ண்டு - முகந்தபொடி வைத்தபின்பு மார்க்கங்கேளு, கிந்தியையும்
விடத்தலைவர்க் கொப்புதாலும் - சிறக்கவே பலம்ரெண்டு சொல்
லக்கேளு, பந்தமுரு மிளகுபலம் ரெண்டுதாலும் - பதியவுடை
கடுக்காயும் பலமும்போடே. (138)

போட்டனை நிறுத்திவைத்து நெல்லிமுள்ளி-புசுபெலமாய்ப் பல
மெட்டுச் சட்டியிட்டுத், காடதனை யிளவருப்பாய் வருத்துக்கொ
ண்டி - கல்வம்தில் முன்மருத்தோ டொக்கவிட்டு, ஈடமுடன் கை
யாநீர் தன்னுலாட்டி - இதமாக யெடுத்துக்கதிர் காயவைத்து, சாட
மதாய்க் கல்வமிட்டுப் பொடியதாக்கிச் - சரியான குடுக்கைதனி
லடைத்துக்கொள்ளே. (139)

முக்கண்ணக் குடுக்கைதனி லடைத்துநீயும் - முனிந்து
அதை வைத்துமே சொல்லக்கேளு, திக்கிலுள்ள மனிதருக்குச்
சயங்கன் காசம் - திராவி முர்க்கனதான் கண்டபொது, பக்கமவர்க்
நசையான விடத்திலீயும் - பதிவாகக் கண்டிப்பாய் பேசுகன்றாய்,
தக்கமிட்டுப் பணமெத்த வாக்கிக்கொண்டி - தாட்டிகமாய்க் கொடு
த்துவிடு மருந்துதானே. (140)

வெருகடிதா வெருபொழுது தேனிற்றொள்ள - வேகமுடன்
வெருளியது கண்டதொனல், பருவமுடன் மருத்துதனை நிறுத்துக்
கொள்ளு - பால்முரித்த புகமோரில் ஆள்ளமிட்டு, சருகடுத்து
விடுதாத தாகசோபர் - திரையகற்று சுத்தியமாய் மூன்றுநாளும்,
குருவாகக் கொடுத்துவிடு மலபேதத்தைக் - கட்டிரவு யில்லாம
லடிக்குந்தானே. (141)

வைகரையில் வெருகடிதான் தேனிற்றொண்டால் - வகையாக
வெருளியதில் லாதெப்பொனல், பையவெடு மாலதனில் கொஞ்சக்
தாக்கு - பதிவாக கிப்படிக்கு யாறுநேரம், கைவிஞ்செடுத்துசடம்
பருவப்பாரு - கண்ணுறையும் அவிழ்தங்கள் யேத்திமெத்த, மெய்
பாகச் சொல்லிவிட்டென் யிந்தூல்தங்களில் - மெதினியில்
யாகோபு கிளம்பினே. (142)

காசமது வந்தவர்க்கு மருந்துதனை - கைகொடுக்கும் புளிய
புத்த தள்ளிப்போடு, பாசமது சயத்துக்கு உப்பைக்கட்டி - பதி
வாகப் புளிதன்னா பாகமாகும், நேசமதாய் மந்தார காசத்துக்கு
நிலைத்திடுமே புளியகற்றி வெண்ணீர்கட்டி, மோசங்கள் லாராது
கைசயுந்திரும் - முத்திபெற யாகோபு மொழிந்தவாறே (143)

மண்ணோச் சூணம்.
மண்ணோம் வெருகடிதான் தேனிற்றொள்ள - மந்தார காச
மோய மான்சிபோகும், தொண்டுபடு மந்தார காசம்போகும் -
தொல்லுலகில் பிணிசமுந் காசம்போகும், பன்மெண்ணெ பெரி
யோர்கள் பந்தாதுகைப் - பரிவாக யான்பார்த்துப் பாகமாகக்,
கண்டுஅதைக் கொடுத்துநோ யெல்லாந்தீர்த்தேன் - சருத்துவைத்து
யாகோபு கலாகண்டேனே. (144)

கசையாரு மகோதரங்க ளாம்பற்கட்டி - நாட்டியிடு சிலெட்டம்
கசம் நலமதாரும், பிசந்தாரும் குன்மவளி பித்தவாய்வு - பேசமுன்
னே தீடினிடம் வாதமெல்லாம், விசையான சூலைபதி நெட்டும்
போகும் - கிருப்பமுள்ள சன்னியது விலகும்நன்றாய், கசடிக்கை
கிப்பினிகள் திருமென்று - சருத்துவைத்து யாகோபு கருதினே.

பத்தியங்கள் தவறுமற் காக்கச்சொல்லு - பதியயவிட்டு
யேகுமப்பா பாரிலேதான், சித்தியா மேனியது கத்தானும் -
செத்திடுமே வாதமெல்லாந் குட்சமெத்த, புத்தியிற்ற கண்டிடு
நி கிப்பாதிதனைப் - புலந்தெரியாப் பத்தியங்கள் தவறிப்போனல்,
சித்தியமு மவதிகள் தான் படுவான்பா - பிச்சயமா யாகோபு பிச
குசொன்னாரே. (145)

இந்ததூல் தீனிற்சொன்ன பற்பம்லேகியம் - இருந்துவைத்த
செந்திரம் மன்றிரங்கள், சிந்தையிலே நினைத்துவார்த்து பாகம்
பார்த்த - சீர்பெற்றவே செய்திட்டுப் பொருளைத்தேடி, முந்தியே
சொன்னதிக் வாதப்போக்கு - முத்திபெறச் செய்துவைத்து
நூனம்பாரு, வீந்தையதா மதுவுணா மேலதாச்ச - வீணாத்
திந்தாக்கால் யிந்தித்தானே. (146)

புத்தியில்லா வாதியற்கு யென்சொன்னும்-புத்தியா திருந்
தாக்கா லென்செய்தேவன், சித்தமப மென்பானவே புத்திசொல்லி
நிலைமயன்னம் பண்ணிவித்து வஸ்தியிப்பன், சித்தமதா யிருந்
குமென்று அய்யந்தனைச் - சீர்கெட்டு யெடுக்காதே யென்று
சொன்னேன், நத்திய யிருப்பானே யிருக்கமாட்டான்-ரானிசத்
திற்புத்திகெட்ட வாததானே. (147)

(148)

கடுமையான மனநிலைச் செந்துகொண்டு - கருத்தறிபப் பிணி
வர்களைக் கண்டுநீங்கும், அடுமையாய்ப் காத்தாப்போல் பேசுகொ
ள்ளு - அடுத்துடனப் போகிறது போலேகண்டு, சொடுமையாய்
பிணியினுட பருவம்பார்த்துக் - குணங்கண்டு செய்துகொக்கெ் குறி
புக்கண்டு, படுமுன்னே கையினுட வரிசைகண்டு - பருத்தறித்து
விதிமுறைபாய்ச் செந்துகொள்ளே. (149)

அரிசிதமிழின் பத்து அடுபத்து - அடுத்துயெடு மிள
கென்று ஒழும்பெண்டு, வரிசையுடன் சேரும் பலமும்செண்டு -
வெறுபெறவே சித்தரத்தைப் பலமும்செண்டு, பெரிதான வலங்
கம்பெண்டு பலம்பிறுத்துப் - பேர்பெரிய வலம்பட்டை பலமும்
செண்டு, வரிசையாய்த் திரிபிலைப் பலமும்செண்டு - வடிவான
கிராமப்பலம் வலங்களுகொண்டே. (150)

கொண்டோடு கொடியெலி பறமும்செண்டு - நிலையாக் கதிரில்
வலத்து அலியிட்டு, பண்டுமுன்போ விழுந்துவதைத் தெள்ளி
ப்பின்பு - பதிவான சட்டிதலில்த் தூவிதலான்னை, கண்டுபொடி
தலையிட்டு மேலேயெரு - கவிவாக ஞானித்து முண்டுகிட்டு,
தொண்டுபட முடியாத யடுப்பிலேத்தித் - தொக்கவெரி நிழல்போ
லத் தொன்மைதானே. (151)

எரித்தெடு தாதுமூன்று புறையுமேறி - இதமாகச் சூனத்தித்
கொக்கிப்போதும், - அரித்துயெடு சக்கையுஞ் சமையக்கட்டிப்
பெருகவாது மிக்ககிடிகெ விளையும, குறித்துயெரு கடிவித்
மக்கிசுத்தி - குணமாக கண்டுநீங்கு குடிமெல்லாம், வரித்துவிடு
மென்றுசொன்னுச் யாகோப்தானும் - வலங்கண்டு பொகமனைத்
தன்விரிக்கொள்ளே. (152)

விஷத்தி

புளிதன்னி உண்டிடவே பத்தாசுநித் - புகளான அரணை
பெரி கடிக்கனாகும், கண்டான உதிரவக குதலாய்வு - கழிந்து
விடு மந்தர காதர்போதும், கவிபான கிலெட்டுமுந் தூவித
யாகு - அன்பரது முதிர்வான வாய்வுபாடும், பரிபாகப் போரு
மென்றுயாகோப்தொன்னு - பரித்தெடுகா அளிப்பாரும் பாருந்
நோக்கிக். (153)

புகளான அருமாய்க் கந்துகொண்ட - பதிவான பொருளைக்
கா முன்னதான, தாதயான போய்விடுகாக்கா கவித்தெடு - தா
பாது கத்தெடுகா கந்துகொண்டே, யெகும், கந்துகொண்டே
கந்துகொண்டே - உண்டானிது கிசயாகும் உற்றுப்பார்த்து, அருத்தித்
சொன்னபடி யறிவதண்டு - அறிந்துகொண்டே யாகோபு சொன்ன
தானே. (154)

வேம்பினிழை குறத்தித்து பாண்டத்திட்டு - விரும்பிவிடு பாணி
கொட்டி விட்டுக்கொண்டு, தாம்புபட அடுப்போற்றி யெட்டிகொன்
றாய் - தனைக்காய்க்கிச் சட்டிவிட்டுச் குதங்காலாம், சோம்புபடச்
குழம்பாகக் காய்ச்சிக்கல்லு - கருக்காக விட்டுமெல்ல
அரைக்கக்காமம், கீம்புடனே மெழுதாரும் யெடுத்துவைத்து -
விதமாகச் சொல்லுகிறேன் மகிழ்ந்துகொள்ளே. (155)

முக்கண்ணன் பால்படியும் நாலளந்து - முற்றினவெக் காய்ச்
கார் படியுமொன்று, திக்கினிய கழற்சியிலேச் சாறுமொன்று - திட
மாகக் காய்ச்சிக்கொஞ்சும் வத்தமட்டும், பக்குமாய்த் தந்தியினை
பலமுங்கால்தான் - பரிவான கசுமெழுது பலமுங்கால்தான், சித்
கொனவே மெழுதுபத மாய்வதத்துச் - சிறப்பாக உண்டின்பு சொல்
லத்தெனே. (156)

உண்டின்பு குலைமுதல் வாதமெல்லாம் - உருதிபெற மெக
மெல்லா மோடிப்போதும், கண்டவுடன் சயகாச நித்தமெல்லாம் -
கடல்புற்கும் பெரும்பாடுங் காணுகோடும், தொன்பெடும் வலி
துன்மும் பிளவவலாய்வு - தோசமொடு சோகையரி கிரத்தியெல்
லாம், பண்டுசெய்த பழினைக் கொல்லாநீரும் - பரிவான யாகோபு
பலன்சொன்னுரை. (157)

ஊவகைச் செய்நீர்

கம்பியுப்பு பழம்பத்து சேம்கோய்க் - கல்வத்தி விட்டுபொடி
யாக்கிவன்றாய், வெம்பினதோர் பழம்பிழிந்து தோலெடுத்து கிரு
ப்புமுன் விடைபாதி யாலிட்டு, தம்பமற முன்பொடிவைக் கட
ப்போட்டு - தாக்கிவிடி மெழுதாரும் விவிலிதட்டி, உம்பர்கோன்
புதுச்சட்டி யடுப்பிலேத்தி - உற்றுவிவிலி வைத்துயெரி கருமை
தானே. (158)

உருதியா பெரிக்கின்பு வெண்ணிராகும் - உற்றுயெடு மஞ்
கசிலே விட்டுப்பாரு, கருதியாய்ச் செந்துகிரிம் பாகமாரும் -
பேணியை கண்டெடுத்துப் புரீதன்னை, அருதியா விடைகொ
ந்துக் கல்லாவிட்டு - அருதயவைத்துப் பழக்காற்றில் விவிலிதட்டி,
கருதியை கண்டுநீங்கே காய்வதத்து - கனக்கிவை புடம்பொட்டு
யெடுத்துக்கொள்ளே. (159)

கருத்துமே புரம்பாக வைத்துக்கொண்டு - இனிதான அன்
டோடு பலத்தாய்பத்து, கருத்துமே பழச்சாற்றுக்கொத்துக் -
கவிவவதைத் தெடுத்துப்போல் விவிலிபண்ணிப், படுத்திக் கதி
முன்னே காய்வதத்து - பதிவான காலத்தி விட்டுயெறு, தொதித்
துமே கண்ணரம்பா மண்டித்தானும் - தொக்கவகா முன்கண்ணத்
தேடெதானே. (160)

அரைத்துமே பழச்சாற்றால் சாமமாட்டி - அதுன்பின்பு கதி
நிலைவந்துப் புடமும்போடு, வரைத்துமே கடுஞ்சண்ண மாறும்
பாரு - வகையாக விற்ப்புப் பலமும்பந்து, நிறைத்துமே முன்
சண்ணத் தோட்டேசேர்த்தது - திறமாகப் பழச்சாற்றை விட்டரை
த்து, குரைத்துமே விலைநட்டிப் புடத்திற்போடு - கொடுஞ்சுரு
க்கால் சண்ணமாம் கூர்ந்துபாரே. (161)

கூர்ந்துபார் சண்ணமதைப் புரம்பாய்வைத்துக் - குணான
கல்லாப்புப் பலந்தான்பந்து, தேர்ந்துபார் கடலினரை கரியிட்டு
தே - திறமாக வறிக் கல்லாப்புச் சேர்த்தது, வேந்தைபார் பழச்
சாறு விட்டரைத்து - விதமாக அழைத்துச் சண்ணமாகும், கார்
ந்துபார் முன்சண்ணத் தோட்டரைத்து - உறுதிபெறப் புடம்பேர்
டக் கடுமைதானே. (162)

சண்ணமெல்லாம் நினைத்துமே கல்வத்திட்டு - தொக்ககடர்க்
கொடியொறும் பலமும்மென்று, சன்னயமாய் கவச்சாசம் பலமும்
மென்று - நாடியரை முன்சண்ணத் தோட்டேசென்று, சொன்ன
படி பழச்சாறு விட்டரைத்துச் - சுருதிபெறக் கதிரிலைவத்துக்
காய்க்கின்பு, சின்னதொரு புடம்போட்டு யெடுத்துக்கல்வத் -
கிறக்கவிடு வென்றுசொன்னார் யாகோபுதானே. (163)

பாஷாணகண்ணம்.

எலிகொல்லி பலமைந்து யெடுத்துக்கொண்டு - இதுமான சக்
கான்கல் பத்தெடுத்து, கலியவதை காந்தி லிட்டோது - நல்லாக்
நீரியகின் னுட்டங்கென்று, வலியவெடு கல்லேந்து பாப்பிமேலே -
வகையான பாசான மதினமேலிட்டு, பவியாக நீரியகல் மூடிநன்
றும் - பாசமா யாட்டமுரி யாலேநீற்றே. (164)

ஆட்டமுரி விட்டிடவே பொங்குகளையும் - அடவான வெள்
ளையாசானமென்னெய், சுட்டோடே சக்கிவிடம் எடுத்துநன்
றும் குணமாக விப்படிக்குப் பத்துபாகம், தேட்டமாய்ச் செய்
கிடவே சுத்தியாச்சு - திடமாகும் யெடுத்துவைப்பாய் நிறைமேகை,
பாட்டோடே முன்வைத்த சண்ணத்தனில் - பாதிவிடை நவச்
சாரம் பண்புமாமே. (165)

இப்பெனி பிங்காளிற் பரப்பிவைக்க - இதுமாகச் செய்ந்து
ஆறுபொலாம், பட்டுமே ஷோனி லைத்துநீயும் - பதியொரு ஆட்
டலைதான் வீரம்லிங்கம், சுட்டுமே புரமது பொடித்துப்போட்டு -
கணக்க வைத்துப்பின்பு நீ பாசங்கென்று, விட்டிடுகிறவென்னையா
ஷோனத்தனை - விரும்புகிற யோட்டிலிட்டுக் கருக்குப்போடே.

பாஷாண மெழுதுவதை.

கருக்கிட்டு ஒருசாம மெடுத்துக்கல்வத் - சுத்தமுடன் வெள்
ளையாசானம்சார்ந்து, பெருக்கவிட்டு அரைச்சாம மெழுதுமாகும் -
பேசாதே மெழுதுகளை யெடுத்துவைத்து, உருவாக ரவிபுதுக்கி
துற்றுக்கொன்று - உறுதிபெற விட்டிடவே வெள்ளியாகும், கரு
வாக வெள்ளியம் துற்றுக்கொன்று கருணைபெற விட்டிடவே ரசித்
தாமே. (167)

ஆகுமே லவணமது யிருபத்தைதரும் - அடவாய்ப் பாஷாண
மறுபத்தினும், பாகுமே யுபசரங்கள் துற்றிரண்டு - பதிவாக உரு
குத்து சுட்டிடமாகும், ஏகுமே சண்ணமுமாம் எழிதில்வேதை -
இன்பமாய் வெடியுப்புச் சண்ணத்தாட்டு, வாகுபெற முன்னோர்
சன் சொன்னநீதி - வகைபார்த்து யாகோபு சொன்னவானே. (168)

கம்பியுப்புச் சண்ணத்தால் கித்தர்தானும் - கனிவாகச் சரக்கு
களைக் கட்டிநன்றாய், தெம்புடனே வாதவித்தை பார்த்தாரப்போ -
தேவியர்க்குச் சிவனாறு மூபதேசத்தார், நம்புதலாய்ச் சொன்ன
ராம் நானிலத்தில் - நடக்கைகளைப் பார்த்துமே எனக்குச்சொன்
னார், செம்புதனைக் காஞ்சனமாய்ச் செய்தாரயாகோப் - செயம்
பெற்ற ஞானங்கள் பார்த்திட்டாரே. (169)

கல்லுனா மாயிருந்து செய்கைகண்டு - நாடிவெடி யுப்பதுவைப்
புகைநீர்ப்பண்ணி, வெல்லவொரு சரக்குகளைக் கட்டியாட்டி - விரு
ம்பியே சகிபழுக்க வைத்தாரப்பா, கல்லல்பட உலகத்தில் வாதி
தானும் - கருவான புத்தியுரையாமற்றனும், சொல்லிவைக்க கேட்
டுமே சுட்டுக்கெட்டார் - சோதனைக் கில்லாமற் றஞ்சுவாரே. (170)

துஞ்சுவார் தூல்கள்பொய் யென்றுஞ்சொல்வார் - குட்சமில்லை
வாதந்தான் வந்துதென்பார், கெஞ்சுவார் பிரட்டோச வாதமென்
பார் - கேள்வியினில் மாளாது மூலிதனை, பிஞ்சியே பரித்திவொர்
சுருக்குப்போட்டுமீதியே போச்சுதென்பார் - உலகவாதி, பஞ்சுட்
பே பாரமதை யேற்றமாட்டார் - பாரிந்த அவசரமாம் வாதிபோக்கே.

அவசரத்தில் மருந்தரைத்து அரைபடாமல் - அதுத்துமே புட
ம்போட்டு உருக்கிப்பார்த்து, கவசமது கட்டவில்லை யதினாற்
போச்சு - கணக்கதுவுந் தவறிவிட்ட தென்றுஞ்சொல்வார், நவமான
ஒன்பதாம் லோகத்தனை - நாட்டாமல் விட்டமென்றும் பின்னுஞ்
சொல்வார், சவம்போலே பிதற்றுவார் புத்தியில்லா - நகுமான
பொருளெல்லாம் போச்சென்பாரே. (173)

வெடிவீரத்தினாலும்.

கம்பியுப்புப் பலம்பத்துக் கல்வத்திட்டுக்-கருத்துடனே பொடிபண்ணிக் கிளந்தனனே, நம்பியே நீகிறத்து யிருபத்தைத்தாம்-நாட்டமா பிதண்டுமொன்றாய்க் கலந்திடித்து, வெம்பியிடி கடம்பு-சையாம் வர்லையடி - விரும்பியிடு சிலைமன்தான் பிலக்கசெய்து, அம்பிதனில் நீர்வருகும் வெள்ளைநிராய் - துப்பசவாயத் தள்ளிவிடு நடுநீர்வாங்கே. (173)

நடுநீரா மஞ்சள்நிற மானநிறை-நாட்டிபெடு குப்பிதனி லடைத்துக்கொண்டு, கடுமையுள்ள சாநியேகருத் தேநிரண்டு - கல்வமதி விட்டுப்பொடி மையதாக்கி, அடுமைபெற நடுநீரை விட்டுஆட்டி-அரைச்சாமம் வைத்துமண் பிங்கானிட்டு, படுபியி நெருப்பதனிற் பாகமாகப்-பதமுதே வருத்துயெடு பின்புகேனே. (174)

வாலையாம்.

படிபெண்டு வடிக்கின்ற பாளை நன்னில்-பழியிடு வள்ளினியத் தான் பதமாய்க்கேனே, வடிவான முன்பாளை போலேமேலே-வைத்தெடுநீ மூடியபின் சிலைசெய்து, முடிவான அடுப்பதனில் வைத்து வாங்கி -முணிர்துவிடு சாமமொன்று பெரித்துஅதறி, குடியாக யெடுத்துஅதைப் படுக்கவைத்துக்-குணமாகச் சிலைநைப் பிரித்துப்பாரே. (175)

பிரிந்தெடுக்க மேலேறி சாமும்கிற்கும் - பின்புநீ மயிர்க்குச்சி யால்வழித்து, குறித்துஅதைப் பிங்கானி லிருந்துகன்னாய்க்-குடி-வெறத் துணியிட்டுப் பிரித்துபாரு, கிளித்தமர்போல் பிசமாதும் சாமுந்தானும்-கித்தியா யதைநெடுந்துப் பிரம்பாய்வைத்து, வரித் தயிந்த சசப்பெரு வாலையாகும் - வன்மையுள்ள யாகோபு வசனித் தாரே. (176)

கல்லுப்புப் படிநாறு உலலிட்டுக்-கடுமைபெற யிடித்தெடுத்-துச் சட்டிதன்னில், மெல்லிவிட்டு வருத்துப்பார் நீர்கள்வத்தாம்-மென்மைபெற நாதுபடிச் கொன்னசெங்கன்-டுல்லரெங்கெஞ் சேத் ததுமே சட்டியிட்டுச் - நிறக்கீர் விட்டமுழ்த்தி நடுவிலேநான், கெல்லுழி தனில்வாலை சாமும்காறு - கெடிபடனே பலம்விட்டு மேலேமுட்டே. (177)

முடியபின் வரைதனிலே பழுத்துகே-முக்கியமாய்ச் செய்திடு நீ யடுப்பிலேற்றி, நாடியதே-நிருவிரகால் நாழிநாறு-சுலமாக அங் கெயிடு கமலமாகும், கடையதே பெரிப்பதிக மானலையும்-குறைந்து தென்னால் வேகாது வந்திபண்ணும், குடியே பாகமதாய் எடுத்து-ஆந்த-குட்டமா யாகோபு சொன்னவாதே. (178)

சரியாக யெரித்துட்டி நனைப்பிரித்துச்-சாதகமாய்ப் பார்த் திடவே உயரயேறி, முரிபோலே யிருந்திக்கொன் தக்கம்போலாம்-முனையான மயிர்க்குக்கி தன்னால்வாங்கி, குரியான நாவுதனிற் கொஞ்சம்போடு - குணமாக வார்திபண்ணு திருந்துதானால், பரி வான பாகமிது வென்றுசொல்லி - பாலித்தார் யாகோபு பரிவாய்த் தானே. (179)

தவரவீரம்வைப்பு.

எரினதோர் ரசமொருசேர் கிறுத்துக்கொண்டு-இனிதான் கரி யுப்பு வருத்துக்கேனே, கடின்னதோர் பலமாறு தூளாயப்பண்ணிக்-கொடுஞ்சுருக்கு துருகவது கட்டுநீயும், பாரிவிடு பலம்நாறு பூநீர்ரெண்டு-பரிவான-கம்பியுப்பொன் றரையாங்கேனே, கீரிவருஞ் சினந்தான் பலமுமொன்று-சிறந்தஅன்ன பேதியது பலமுமொன் றே. (180)

சாரமது பொடியரையாச் தாசக்காலாம்-சரியான பூநீறு பல முக்காலாம், கோரமது வாசாமற் பச்சையாகக்-குணமாகப் பொ டித்துவிடு காநிக்குப்பி, கோரமடைச் சிலைசெய்து அடுப்பிலேற்றி-நிலவரமாய்ச் சாமம்கா வெரித்துஅதறி, பாரமது சாக்கால மாறப் போட்டுப்-பரிவாகப் பதினாறு சாமம்தாக்கே. (181)

தாக்கிபெரி சாமந்தான் கழிந்ததின்பு-தனலாற்றிப் பற்பக்கல் திறந்துபார்த்து, பாக்கியமாய்க் கதிரினுற்-குத்திப்பாரு-பதியவது பிறங்காதே போனல்நன்றும், சாக்கியமாம் முருவமது ஆகும்பாரு-சலுதியாய்க் குப்பியெடு வெளியில்வாங்கித், தாக்கியதைத் துணி-நனைத்து யெடுத்துகன்னாய் - தொக்கவுடை நடுப்பாதி தொண்ணம் தானே. (182)

தேக்காயைப் போலிருக்கும் விரந்தன்னித் - சிறியெடு விரா க்கரிடை யுழிநீர்விட்டுப், பாக்காகக் குறைத்துத்தங்க மேலே ழிட்டு-பதியவொரு புடம்போடத் தற்கமநீறும், வங்காணும் வா திமார் யிழந்துபோகித்-சுருத்தாவி தூற்றற்கு ஒன்றுதாக்கு, சா ல்கமா யேமந்தா னிந்தவீரம் - சரியான லோகமெல்லாம் பழுத்கும் பாரே. (183)

பழுக்குகின்ற விரமதை வைத்துக்கொண்டு-பதியவ லோகத் திற் பழுக்கச்செய்து, தலைத்தகதிர் ஞானவழி யடுத்துக்கடி - நாட்டிகமா ய்ந்துதல மேறிப்பாரு, இழக்கில்லா திருகாய் கித்தி பண்ணு-எத்தேச காலமெல்லா ரவியிலேற்றி, தொழும்புகுதல் ஆடுபெரல் வாங்கியோகஞ்-சுருதியைநீ ஆராய்ந்து பார்த்துத்தேறே.

33 யாகோபு லோக செந்நாடம் க.ர.

தோய்த்திடவே மில்லீரர் தன்னைவந்துத் - துன்பமறக்
காஞ்சனத்தைச் செலவுசெய்து, மாய்த்திடவே போகாமல் வீரக்
தன்னை - வகையாகப் பணவிடைநான் தேனிலுண்ண, சாய்த்தி
டவே நோயெல்லாம் தவிடதாகக் சரியான. வேளையில்லாத் தன்
கின்றாய், சாய்த்துமே போகாது சாயத்தானும் - கருத்தினிலே
உறுதியாக்கோப் சொன்னோ. (185)

லங்கை உழும்.

வன்னிரசு கற்பூச மொன்றுகொண்டு - வழந்துகொண்டு லோக
மெல்லாம் பொன்னதாசு, உன்னியெய் சாதனைகப் பதங்கந்த்
ன்னை - ஒருநாடு மிதந்துமே சாதிமேரு, தன்னிலே பல்பக்கல்
லலேறடித்-தக்கதுணி ஒப்பதுமே கதிரில்லவந்து, நன்னயமா
ய்ச் சட்டிதனில் மணலையெட்டு-வகையதாய்க் குப்பிதனைப் புதை
த்துக்கொள்ளே. (186)

பதித்துக்கும் வாய்த்தெரிய மணலையெட்டுப் - பக்குவமா யடுப்
பேற்றிப் பன்னிவண்டு, விதித்தபடி சாமமெய் உயாலேறி - விடு
பட்டு முக்கண்ணவன்போ விருகிவிற்கும், பதித்தபெடு குப்பியுடை
சட்டியாய்ச் - பாக்காக விருத்திவிற்கான் கற்பூரத்தான், கெதி
வேறு மில்லாதே நோய்க்கொல்லாய் - கிழ்க்கடலிற் புக்குமது நீர்த்
ததானே. (187)

கட்டியாய்க் கற்பூரம் பலமுமென்று - கருதியெயி கடை
கீழ் நோய்த்துக்களாய், சட்டியிற் காலவாசி குடத்தன்னீச - சரி
யாகப் பொடிசெய்து பூமியிலே, கொட்டிவிடு குடத்தைக்
கொளுத்திவிட்டு - குளமாக பெரியவிட்டுக் குடியாய்ப்பாச்சு, தட்டிவிடு
யிப்படிக்குச் சிவந்தமட்டும் - தாக்கியெயி வதன்மெய்
சார்புகொளே. (188)

சேகரிப்பாகம்.

காரியம் பலமொன்று எழும்பெராய் - கட்டியிற் நாக்மொ
ன்று உருக்கியும், பாரியாய்க் காரணத்திற் தெரியவைத்து-பால்
துக்கம் பலமொன்று பொடித்துத்துவ, வாயியாய் துளாரும்
நாகத்தன்னீ-வகையாகத் துத்தமிடை போட்டுக்கொண்டு, சாரியாய்க்
கரிபொலே துளாராகும்-சரியாகச் சாண்டிகல்வக் தன்னிப்போடே.

போட்டுமே பழச்சாறு விட்டுச்சாறம்-பொருத்தரைத்து மெ
ருகாக பெடுத்தியின்பு, காட்டுமே கற்பூரம் மெல்லெட்டி - கன்
ருக்க கவசமிட்டுக் கதிரில்லவந்து, காட்டுமே யுழிப்புடமாய்ப்
போட்டுவாங்கு-முடியவது ஆறியின் கவசத்தன்னீச, காட்டுமே
பித்தியெய் கட்டிவிடும்-கனமான யாகோபு சொன்னவாதே. (189)

தடவங்கத்தி.

சாகுதாண்டிப் பித்தனையும் பலமும் நூறு - கருதியெயி சாரம்
பல மொன்றுதாக்கி, பாக்மாப்ப் பொடித்துதுணி தன்னித்
சட்டி-பந்துபேரற் கருட்டிபுடம் வைத்தேத்து, யோகம்வாக்
ருக்கையிலிட்டு உருக்கித்திரு - உறுதியெயித் தக்கம்போ ஆறுகித்
கும், ஆகவகா பெடுத்துமது குக்கையிலிட்டு - அறிவாக் துறந்து
ஒன்றுதாக்கே. (191)

தாக்கிடு கற்பூச மொன்றுதானும்-தடையறவே காஞ்சனமா
மெடுத்துவித்து, தாக்கிடு செலவுக்கு வைத்துக்கொள்ளு-தொக்
கவே தூணவறி யடுத்திப்பாரு, பாக்கியமும் வந்திடுக்கான் பூர்
தன்னில்-பரிவாகக் காயித்தி பன்னிபீழும், கோக்கியே சமரது
யிலே வின்றுதேறு-கொடியதாய்க் கொன்னவறி யடுத்திப்பாரு. (192)

யுடுத்துப்பார் பணவிடைதா வந்திசுத்தி-அழையன்ன மா
டத்திற் காயித்தி, கொடுத்திடவே பெதியெயி குலையெல்லாம்-
குளமாகுஞ் குகிகா வாய்வுபோகும், கொடுத்தகடம் வித்திறகும்
மேனிதானும்-தொல்லுக்கல் சொகுராவின் கிறமதானும், விடுத்த
கசை யோடிவிடு கற்பூரத்தில் - வேதாந்தி யாகோபு விதஞ்சொன்
னாரே. (193)

சொல்லிடவே குஷ்டம்பதி னெட்டுத்திரும்-சொற்பெரிய மே
கழுதல் சொல்லாதோடும், கல்லவறி புண்டாகு மகோதரத்தை-
நாசமுறப் பன்னிவங்குஞ் சலிராகத்தி, கொல்லவறி கேடி
விடு கற்பூரத்தான்-குளமாகுங் கிரணியெல்லங் குஷ்டிட்டோ
டும், மெல்லவொரு காரம்பல பணத்திரத்தை - மெல்லோக்கும் யா
கோபு வினம்பிறுசே. (194)

சன்னிசரம் வாயுவெல்லாக் தணிக்கும்மன்றாய்-சரியாகுக் கடி
வந்தகன் புண்கள்போகும், உன்னிதாமம் சிவகரணம் கெட்டை
போகும்-உறுதியெயிப் பன்னிவங்கும ஒருநேரத்தில், செவ்வி
யிலே கொண்கணத்தி நா தன்னொன்றா - கிறுவனயான் பாக்மது
பார்த்துத்தி, நன்னயமாய் மாண்டர்க்குச் சொல்லிப்போட்
டேன்-நலமாகும் யாகோபு நூதன்னுளே. (195)

பத்தியக்கா புறியுப்புத் தன்னிப்போடு - பரிவான கல்லெண்
னைய பொன்னுளது, சத்தியமா யிப்பூரக் தன்னிவைத்து-சா
தித்து கவசமும் பழக்கச்செய்து, முத்திபெற்றியே கவச கித்தி
பன்னா-முலவரும் யேறுதற்குக் கொணும்பன்னா, பத்தியுடன்
வாழ்விக்க வித்திவைத்தனிற் - புருந்துகளாய்க் கட்டிலும் பார்த்
துக்கொள்ளே. (196)

அருள்பாண மனத்தோர்க்கு வாழவில்லை - அறிவில்லா நிரூத்ர
வர்க்கு விவிலாசமில்லை, அருள்பாண மனத்தோர்க்கு கல்வதமுண்டு - கா
ரணத்தோர்க்கு கண்டவர்க்கு பெய்லாதுகூற்தி, தனும்பாண மேனிக்
குத் தாக்கியுண்டு - தக்கவை பொருப்பில்லாக் கவனமுண்டு, சிறும்,
பாவி நாகத்தில் விழ்க்கப்பட்டான் - லேதாந்தி யாக்கொழுகினமே
னோ.

(197)

சீனாச் சுழியம்

மெய்பெருகுந் சீனாசுக் கற்பூரந்தான் - வண்ணமயாய் ன்னுப்
பதற்கு வகையைக்கொளு, கெதியுள்ள சிவன் விந்து பல்லமெட்டு -
செந்தகரமும் பல்லமொன்று லுட்டிவிட்டு, பதியுமி நெருப்பதிலே
உருக்கிக்கொண்டு - பதமொன்று கத்திரிசூழ் கிண்டினார், சதியாகக்
கரிப்போலே ஆளாய்ப்போகும் - தனித்துயெடு யாகோபு சொன்ன
னோ.

(198)

சுடம்பொண்டு வாயுசுச் சரியாய்ச்சொய்து - கருணையொடு
அடிக்கடத்தில் ரசமுமிட்டு, திடமாக மேல்முடிச் சீலைசெய்து
திட்டமா யடுப்புதனில் வைத்தெடுக்க, குடமிதி லுயரவே யேறி
விற்கும் - குணமாகப் பிரித்தெடுத்து வைத்துக்கொள்ளு, படமா
கக்கரிப்போலே ஆளாய்வென்றால் - பதிவாக முன்போலே முடிப்
போடே.

(199)

மூடியே சீலைசெய்து பின்புதானும் - முக்கியமான யெரித்துயெடு
சசத்தையையும், வாடியே கல்லுப்பிப் படியும்நாளு - வடிவான
செங்கல்லுப் பொடியுமொன்று, தேடியே கல்லுரவி விடித்து
நய்யத - தெரிப்படங்க வகுத்தெடு சொல்லக்கொளு, பாடியெடு
கணமுள்ள சட்டிதனினில் - பத்தியிட்டு அமுத்தக்கன்றாய்ப் பத
ங்கேனோ.

(200)

நல்லவதை யமுத்திட்டுப் பள்ளமபண்ணி - நாடியெடு சபா
மரைப் பல்லுக்கல்லாம், செல்லுநு பொடியாக்கிப் பள்ளத்தன்
னில் - சிறக்கிடு பொடியாப்பி மேலேதானும், மெல்லரசம் விட்டு
சட்டி மேலேடி - மிகுதுவா யுருந்தாமண் சீலைசெய்து, வல்ல
மைபா யடுப்பெற்றி யங்கியிட்டு - வடிவுபெறக் கமலம்போ லெரித்
துக்கொள்ளே.

(201)

சரித்திடவே நாழிகையும் ஞானநன்வில் - இதமாக அடு
பெற்றி யெரித்துவாக்கு, பிரித்திட்டுப் பாருந் உயாபிழி - ரிச
சாமற் பதங்கபற்ப மாபிருக்கும், சரித்துப்பி பரிந்துகூசி தன்
னோ - சரியாவே யெடுத்துப்பின் சூற்றக்கொளு, பிரித்த
யெடு குழிக்கல்ல மிட்டுநன்றாய் - பிசகின் திச சொல்லுகிற வரின
கேனோ.

(202)

வெடியுப்புக் கண்ணம்.

கம்பியுப்புப் பலம்பத்துக் கல்வத்திட்டு - கதிபெருகுந் சீனம்
நேர் பொடியதாகி, நிம்பமது பழம்பிழிந்து சீனாப்பாக்கி -
நிலைமையாக் குருகறிந்து உப்பிவிட்டு, நம்பிநீ விடித்துவிடு
மெழுகுபோலாம் - நலமாக யெடுத்துபுது சட்டியிட்டு, தம்பிரான்
செயலாலே யெரிக்கச்சண்ணம் - தடையறவே மஞ்சளிலே போட்
டுப்பாரே.

(203)

போட்டிடவே சண்ணமது ரத்தம்போலாம் - புதளான
சண்ணமித பதங்கஞ்சேர்த்து, ஆட்டிநீ பழச்சாறு தன்னினு
லே - அருள்பெருக கிள்ளைத்தட்டிக் கதிரில்வைத்து, நாட்டிடவே
பொடியாக்கிக் குப்பிக்கிட்டு - நலமாக அரைவாசி போட்டுச்சீலை,
நீட்டிடவே செய்துகதிர் காயவைத்து - திரமுள்ள சட்டியெடு செப்
ப்த்தானே.

(204)

சட்டிதனில் நாளுவரல் மனையிட்டுச் - சரியாகக் குப்பிவை
த்து மேலேதானும், கொட்டிநீ குப்பிவாய் தெரியுமண்ணைக் -
கூருகொண்டு கல்முடி யடுப்பிலெற்றிச், சட்டமதாய்ப் பன்னி
ரண்டு சாமமட்டும் - சரியாக வெரித்தெடுக்கத் தவராவண்ணம்,
இட்டிதமாய்ச் சீனவெடிச் சண்ணமாச்சு - இப்படியே யாகோபு
வியம்பினோ.

(205)

தப்பாது யெரித்துவிடு உயரவேறி - தலத்தில்நிற்கும் உடைத்
துத்தான் கல்வத்திட்டு, செப்பமா யடியில்கின்ற புஷ்டியோடே -
செலுத்தியரை பழச்சாற்றிற் நிறமதாக, துப்பரவா யரைத்துவர்
த்திக் குப்பிக்கிட்டு - தூக்கிவைத்து முன்போலே யெரிக்கன்றாய்,
மூப்படியா யிருந்துவிடும் யாகோப்சொன்னார் - முடிவான சீனாசு
பூத்தானே.

(206)

இந்தமுறை பொய்யாது கிவனக்கொப்பாம் - இந்நீரைச் சிவ
னறிய வியம்பினோம்நாம், முந்தகலை யுண்டாகு மீசுன்றானும் -
முடிவாக மருந்தினை நிருமென்றார், சுந்தரமாய்ப் பாசுமதைக்
கண்டாளுவை - திரால்லுங்கில் மன்னவனு யிருப்பான்பாரு, நந்
திமே லாணையாந் செந்திரந்தான் - நாடியிகச் செய்திடவே பலிக்
குந்தானே.

(207)

அடுத்துமே சேனங்கள் செய்யவேண்டி - அன்பாக முன்
சொன்ன அயச்செம்பைத்தான், தொடுத்துமே பாசமாய்ச் செய்
துகொண்டால் - தொல்லுலகி லிருந்துமே சேனங்கள், தடுத்துமே
செய்துகொண்டு ஒருவரோடே - தற்கயிட்டுப் பேசாம லிருந்து
கொண்டு, கொடுத்தமே வித்திநீ செலவுசெய்து - குன்றமல்
வாழ்வீர்கள் குணமுள்ளோரே.

(208)

உழுதுபரிசிட்பாலே விளைவதாகும் - உழுதாட்டால் விளைவுமோ விளைக்காக, அழுதுமே விளைதிகை லாபமென்ன - அழைக்கட்டேன் பொருள்போச்சு பொய்யென்றாக்கால், அழுதுவெ சொன்னதினு லாபமென்ன - நாய்தடிக்கும் வெண்ணெய்மயம் விணர்சொல்லு, அழுதுமே பேச்சுக்கு நாகமெய்தும் - பரவடி யார் தன்னோடே பாவிபாதே. (209)

அயர் செப்பு.

காதுவாடிப் பித்தனையுள் செருவொன்று - கதிக்கவெறி சுருட்டிப் பித்து போலேகட்டி, பாதமுடன் புடம்போடிக் களியநாகும் - பார்த்துநீர் கல்வந்தி மீட்டுகன்றாய், வேதமுட விருப்பு அபொடியுமென்று - விதமாகச் சேர்த்தவை துறக் குலையிட்டு, நாகமதா யுருக்கிபுடை பிங்காணிவிட்டு - தாட்டிகமாய்க் கடை விளா ஊற்றுமாயே. (210)

ஊத்திவிடு பொங்குமது கதிரில்வைத்து - ஊழங்காகச் சாம மதுசென்றபின்பு, பாதவாயிடு பிற்பாடு கடைநீருதது - பதியவிரி இப்படிக்கு ஊத்தலாதது, நேர்த்திபதாய்க் கரைத்துவிடும் பிங்கா ன்றன்றில் - விடையாகத் தானெடுத்து உயிரில்வைத்து, சேத்தவரு கல்வமிட்டு அரைக்கும்போது - சோகக் கெந்திபலம் பெண்டு போடே. (211)

சென்னிமே யிட்டபின்பு வீரங்காலாம்-விடையாள் சுடர்க்கொடியோன் பவமுக்கெழு, கண்ணி பனாப்பாவா யெல்லாஞ்சேர்த்து - கல்வமிட்டு அரைபாணி விடையாட்டி, தொண்டிபட்ட கதிரில்வைத்துப் புடமுயிட்டு - தொண்டைத் பெரித்துமெல்ல, உருக்கித்தீரு பன்னிபால் களியாருக் கெவ்வாரத்தாத் - பார்த்துயெயிடு பல் மொன்று பரிவாய்த்தானே. (212)

பாத்தருக்கு முகந்தனிலே கிழைமிட்டால் - பதியவயச் சந்தெல்லாம் நீயிப்போரும், சேத்துயெடு சூத்தமற் அயத்தகைச் செம்பு - செவ்வாரு மயச்செம்பு யிடைபெய்வென்னி, சாத்திடு வீர் வெள்ளியிடை தங்கம்போத்து - சாதித்து முன்றையுந்தா ஒரு க்கென்றாய், காத்தவா புடத்தகையச் செங்கல்லாலும் - களிவாக் கத்துப்பு முன்றுமாமே. (213)

சென்னிமொன்றுப் பொடியாகிப் பாணிவிட்டு - விடையாள் உண்டையாணித் தகடைநீரும், பன்னிமுன்னே புலிக்காதத் திரிந்தொய்த்து - பதியகடு உன்னிட்டுப் புடமுன்னதில், கண்டு அது உருகுமே கட்டிகன்றாய் - காலிவிடில் சென்னிவைசு கெட்டி யாகும், கொன்னித்துச் செவ்வுசெய்ய செத்தாரத்தாத் - குண மாக கைத்துக்கொண் டுருத்திடையே. (214)

அயச்செம்பு பவம்நாலு குலையிட்டு - அழையுருக்கி நாலி வென்று தங்கந்தனிலே, நாயமாகக் கொடுத்துவிடு வாங்குகன்றாய் - நாடியது உருகிவிடும் நாலந்தனிலே, பவமுக் கொடுத்துவிடு வாங்குமின்பு - பதிபலுந்து காலிகொடு உருகித்தீரும், செயமாக் கொடு கல்வமிட்டுகன்றாய்-செவ்வாபுப் பொத்தலையா லாட்டிக்கொள்ளே.

ஆட்டிவிடு சிவக்கமட்டும் புடங்கிவிட்டு - அருள்பெருக எடுத்துமே அருகசெம்பிடு, தாட்டிகமாய் துறதுக்கு ஒன்றுதாக்கு - தப்பாது காஞ்சனமாய் புடமிரங்கும், போட்டியாகாய்ச் சுருக்கு மெத்த செத்தாக்கள் - புவிவிடரசு வாதமா மித்தப்போக்கு, மாட்டு மீட்டுச் செய்தாலே வாதநீர்மை - மயமாகும் வாதியற்கு வைய தாமே. (216)

தேனிலிடு பணவிடைதான் மண்டலத்தில்-தேகரித்தி யாகும் கன்றாய் திறமைமெத்த, யோனிசூத்து வாய்வுகளும் சூகிப்போகும் - உத்தனின்ற பித்தமுதல் வாதருகை, வானுலகில் பரக்குமித் துச் செத்தாத்தாத - வகைகண்டால் மெனியது தங்கம்போலாம், ஞானமிக வந்துகொண் யாகோப்சொன்னார் - நாடினால் சகலமுதான் கித்தியாமே. (217)

பொதுவிதி.

கித்திக்க வேறுமென்று விரும்பபகன்றாய் - சேர்த்தெடுத்து அயச்செம்புச் செய்துகொள்ளு, முத்திக்கு மேமத்தைச் சேர்த்து நீயும் - முனிவாகப் புடம்போடு வாதமாகும், பத்திக்கும் நாகத் தைக் கால்கட்டாக-பதமான பாகமாய்ச் செய்துகொள்ளு, நத்தி தசவாதமாம் யோகமுன்னம் - காலிலத்தில் வந்துகொண் நாடிப் பாதே. (218)

பொய்வதி.

நாட்டிலே தசவாதம் பொய்யென்பார்கள்-கண்மையுள்ள தூல நியூர்-கலியிலாதா, கட்டிலே உயிரிருந்தும் பொருளைக்காணார் - கட்டிவிட்டுப் பேசுவார் குணக்கெட்டோர்கள் - யோட்டிலே எழு தினைத்தா கித்தொன்பார் - பிதமாக யெல்லாம்பொய் யென்ற பேச்சுக்கு - பேரட்டிலோ யவன்வாயில் மண்ணைத்தானும் - புலம்பு வார் தெருவாசல் புலைய்தானே. (219)

நன்மைசொன்னால் தின்மையென்பா ருலகத்தோர்கள் - நாட்டில்விந் வெரிவையைப் பிடிங்கிப்பார்த்து, தன்மையா யிம்முலி சரக்கைக்கட்டுத் தடமாக கித்திவிடு மென்பார்பாவி, வன்மையு ள்ள புடம்போட ஒடிப்போகும் - லகையான முலிகைக்குச் சாப மென்பார், கண்முன்ன துடசவர் முலிதன்னைக் - காணுமல் காடெங்கு மல்குவாரே. (220)

சாக்தகீட்டு.

மாண்டுமே போகாமல் புறநகர்தன்னை வைத்தெடுத்துச் சருத்
பெவே சாக்குக்கட்டும், தாண்டுமே வெடியுப்புச் சண்ணம்பண்ணி-
சார்வாகச் செயநிறை வைத்துக்கொண்டு, ஆண்டுமே சரக்குகளைச்
சருக்குத்தாக்க-அன்புடனே கட்டியது மெழுஞ்ஞாரும், கடண்டுமே
சகிதனிலே வைதையாரும் குணமாக யாகோபு கூறினான். (221)

கூறினார் நல்லோர்கள் பிழைக்கத்தானும் - குந்தமில்லாத்
கொன்றுமில்லை கூறினானும், தெறினால் சகவாதம் வரமாட்டாதோ-
தேசத்தி லீக்தூல்போ லொன்றுமில்லை-மாறினால் தூலலதும், தெரி
யமாட்டார் - மயக்கமுற்று அலைவார்கள் நாயக்காரர், முரிசே
முாட்டினே முடைபோர்க்கெல்லாம் - முததியில்லே யென்றுகொண்
டார் யாகோபுதானே. (222)

கேதிகார் செபு லோக

கெந்தகமும் பலமொன்று கல்லத்திட்டு - கிளியினா யிந்தி
டைசேர் குதந்தன்னை, முந்தவரை சாமமொன்று பழச்சாற்றுவே-
முன்:பொக் குப்பியிட்டு மேலிலைவத்து, சித்தனைகள் வாரான
சாமம்பாது - சிர்க்கவெரி கரிபோலே மேலேயேறும், பந்தமாக்
குப்பியுடை கல்லமிட்டு - பதியவரை செங்கரைச் சாற்றலாட்டே.

ஆட்டியரை யிருசாரும் உண்டைபண்ணி - ஆதைத்திறிற்
காயவைத்து ஆண்மைகேளு, மீட்டிகுதை தன்னிலிட்டுக் காரீ
யத்தை - மிகவுருக்கி யிடைக்கிடைதான் முலரித்தோர்ந்து, தேட்
டுலென்ன வயனமாந் கரியாய்ப்போகும் - திடமாக விக்ரிக்கிச்
செம்புசேர்த்து, நாட்டிகுதை தன்னிலிட்டு உருக்கியுத - நலமான
யாகோபு நவின் றிட்டானே. (224)

செம்பதுவுஞ் சொகுசாப்போல் திரளுமாகும் - சிர்க்கயெடு
யிடைக்கிடைதான் யேமயிங்கு, நம்பியதை உருக்கியிடு வெள்
ளிதன்னில் - நாட்டியிடு யெட்டுக்கு ரெண்டுதானும், பம்பாம்போ
துருக்கியதை யுதிப்போட - பரிவாக யெட்டாகுமா தந்ததானும்,
ஆம்புலியி லீனையித்து சிலவுசெய்து - ஆண்மைபெற ஞானத்தை
யிசித்திடாயே. (225)

அரிந்துயிர்த்தச் செம்புகளை வைத்தானும் - அடவாகச் சிலவு
செய்து பெரியிலே, குறித்துயெடு செத்தாரம் பண்ணிநன்றிய-
குணமாக உண்டியிடு காயகித்தி, அரித்திடவே ஆயிபதம் புசைய
னணி - அன்பாகக் களங்குமுதல் மயமுங்கண்டு, செரித்திடவே
யிருந்திடுந் சென்றுஞான - தேசிகனா யாகோபு சொன்னவானே.

வெச்சுத்து.

நல்லிரும்பு அரைபொடியு நேரேதானும் - நாட்டியிடு துருச
துவா கல்லத்திட்டு, சொல்லவரை பழச்சாற்றால் கதிரில்லை
த்து - கடுகுக்காயி லெட்டுருக்கு சத்துமாகும், மேல்லவதை யெடுத்
துயிலை துருஞ்ச்செம்மை - மேன்மைபெரச் சேத்துருக்கு மலரிய
தானும், சொல்லவதை யுதியெடு செம்புமாகும் - தொல்லுலகி
ரசவாதி பினைத்ததானே. (227)

ஆகுதுரு சுச்செம்பு ருக்கித்தங்கம் - அந்தமிடை தகடாக
வடித்தமின்பு, வாசிபெறக் கெத்தகமும் பலமுமொன்று-வடிவாக
விரமது பலமுங்காலம், விசியனா பழச்சாற்றால் சாமமாட்டி -
விசையாக மெழுஞ்ஞாத் கதிரில்லைத்து, காசிபென்ற குப்பிதனி
லடைத்துமேரு - கணக்காக பெரித்திடவே களங்காமாமே. (228)

எரித்திடவே மேலேறிக் கரியாய்ந்தும் - சித்தமாக வளித்
து யெடு பழச்சாற்றுவே, விரித்துவரை முந்தகட்டி லெடையேயுடு-
கிரித்திரா னிடல்லைத்து புடமுமிட்டு, சரித்துயெடு கொருங்க
மட்டும் புடத்தைப்போட்டுச் - சரியாக யெடுத்துமென்ன் சாற்ற
க்கேளு, குறித்துப் பற்பம்வைக்க யாகோபுசொன்னார் - கொட்டி-
னார் முன்னுற்றின குணமிதாமே. (229)

மெயெட்டில் ரெண்டிடுந் குருவைத்தானும் - மயமாகக் காஞ்
சுனமா மெடுத்துக்கொள்ளு, விதிபெட்டில் வாகியைத்தா துருதி
ஞான - விதிக்கி லேரிச்சுத்தி விதமதாக, பதியவந்துச் சிலவு
செய்து பாங்குக்கப்பா - பணிபுடனே யன்னமிடு பாலாற்போடு,
கடுகையின் லுருவருக்குத் தெரித்திடாமல் - கார்கிபெற யிருத்திடு
கில் கடனிடாமே. (230)

இனமுடனே சேருத வாதிதன்னை - சிருக்குதென்று சொல்
லாகே விரம்பமாகத், தன்முடைய லோகத்தா முன்னத்தானும்-
தலைப்பாகப்பார் கதிவொர் தடைபேயில்கை, வகையிடுந் திரையாதே
முக்குசொந்தப்போல் - கருத்தினிலே பினைத்திருக்கக் கருணையா
கும், குணமுடைநீரா முயிருந்தால் மகிழ்ந்துகொல்லு - குற்ற
முன்ன வாதியென்றால் முகம்பாருதே. (231)

உலகுள்ளோ ருலையிடுப்பா ருண்மைகென்பார் - உருதியொ
டவகாசஞ் செய்வாரொல்லார், விலகியிடு ஆவன்முதல்களையிடுபார்
திட்டிடு - நிரும்பியுந் நிரும்போலே சாத்திருந்தால், நலமாகச்
சச்சிவனுட வைப்புச்சொல்லு - நாட்டுபொய் பிச்சையெடுத் துண்
வொழு, குணமதிலே தன்னிலொர் யிருக்கத்தக்குந் - குருநிதியாப்
தானிவிற் சமாதியிலே. (232)

நிலைவென்றார் சுவாநம் குபேரன்வாழ்வு - நிலைத்துநென்றால்
விவருபம் நிலைவெண்ணி, அல்லென்ற ஆண்டவன் பொக்கி
சத்தை - அநிந்தா லு மனா தடங்கி மிடியனா, சொல்வெனவே நிமி
ந்நாவிடு லோகத்தெற்கு-செய்வான் மயக்கமில்லை செரிநாயவாழ,
கல்லெடுத்து ஆகாச மெரிந்தாற்போல - கடுமைபெறத் திரிந்தாலே
உயிரும்போமே. (233)

வெள்ளிநங்கம் தனியெடுத்து சுவாநத்தில் - வித்தகமாய்க்
கைவிட்டு வெளியிலிட்டார், துள்ளிப்பதை மானிடர்க் கொடுவர்
தானும்-தூக்கிவிடப் பொருள்கொண்டு போகத்தானும், கன்னன்
வன் பொருட்களைத் தான் வாசலென்றடி - கனிந்துஉயிர் போகவே
கொண்டிப்பாவான், உன்வபடி சுவாநம் கண்டோர் தன்னை-உயிர்
வதைக்க கினைப்பார்க் குலகத்தோரே. (234)

ஒருதரத்தான் வகபாகக் தப்பிவைக்கல் - உடன்பிறகு செய்கி
டவே பாகமாகும், திருநீரமுற் தப்பிவை வின்னமொன்று - மின்ப
மாய்ச் செய்துவிட பாகமாகும், கருவியா ரொருபோது மதியமா
ட்டார் - தன்காட்டத் தெரியாது கனிகில்லார்க்கு, பருவமுட
னாலிரந்தால் பதியும்கெஞ்சில்-பருத்தமிந்தால் வாதவிதவை பகை
ஞ்நாளை. (235)

நாட்டி ஒன்ன வாழியர்கள் கொல்லும்கேரமை-கானகிலேன் ரச
வாத மென்றுவொல்லி, நாட்டியவர் பொருள்வாங்கித் தின்னு
தானும்-நாடியமட்டும் பொய்சொல்லு முரட்டிவாதி, எட்டிலில்லை
பென்றுகுரு உபதித்தார்-எனினாக நீருக்குதென்று சொல்வார்
மட்டை, நாட்டியபுத் தானவர்க்குப் பாவமில்லை-சதிசொன்னோ
ரசகமறி செய்நுவாழே. (236)

வனத்திலுள்ள மூலிகையைத் தேடித்தேடி - வதைத்தாமே
விடிநிலிவந்து பாறாநாத்தில், நினைத்தபடி கருக்கிடிக் கவசக்க
ட்டி - நிகந்தனிலே புட்டிடவே ஒடிப்போகக், கிளைத்திந்த நால்
பெயர்வாய்ப் பாடினார்கள் - கருப்பதான் குலைக்கப்போற் சொல்
விசொல்லி, முடிந்தாடவே வைத்திருந்தார்-சோத்துக்கடாகும்
முகவியமாய்க் கட்டினென்பார் உண்மைதானே. (237)

கண்டவர்கள் சொல்லாரோ கட்டுக்குசொர்கள் - கருத்திரியர்
சொல்வார்கள் கருத்தையெண்ணி, தொண்டர்களைத் தின்பார்கள்
நல்லார்போல - தொல்லாகி விருப்பார்கள் சொதித்தேயாடி,
பண்டவாழன் பக்கமது போலெயினி - பார்த்துநீ பவனன்முன்
பகர்த்தேபத்தை, தொண்டைய் தினைவிலைவத்துத் தன்னிப்
போடு - தொல்லாகி விப்பாக்கிச் சோதித்தேயே. (238)

கெந்தியெடு பவம்ரெண்டு கல்வத்திட்டு - கிளாவரை சூதம்
நேர் சேர்த்துநீயும், முந்தியரை மைபதாம் பொடியதாக்கி-மூக்
கியமா வரைத்தபின்பு சொல்லக்கேளு, தந்தினீரா தோல்பொக்கி
வருத்துநன்றாய் - தனைமூன்று சரக்கதனை யரைத்துக்கவலம், நிந்
தனைகள் வாறாமல் பழச்சாருட்டி - திரந்துகதிர் காயவைத்துச்
சொல்லக்கேளே. (239)

காயவைத்து முக்கணனன் குடுக்கைதன்னில் - கனமாக
அடைத்துவைத்துக் கேளுநானம், ஞாயமதாய்த் தேனிலிடு பனா
மவவிதம் - நாடியொரு மண்டலத்தில் நகையும்போகும், மாயமா
ய்ப் புனியுப்புத் தன்னிரியும் - மகிமைபெற வுன்னோர் விபாதிதா
னும், சேயவே கதிரகண்ட பனிப்பாலாதும் - திடமாகயாகோபு
செப்பிஞரே. (240)

சூன்மவலி மகோதரங்கள் ஸ்வேநன்றாய்-குணமான வாத்தொடு
குத்தமபோகும், கன்மைதரு மூலத்தி லுன்னவாய்வு - நாடாது
பாங்கியென்ற புண்ணும்போகும், சென்மவினை தீர்த்துவும் செக
த்திறுநுநம் - சித்தியதாம் பெரும்பாடு தலைநோக்காடு, கன்மவினை
யிவையெல்லாந் தீருமென்று - தருத்துணர்ந்து யாகோபு கருதி
ஞரே. (241)

எளியோளும் பண்டிதர்கள் பிளைக்கதனா - மினிபிந்த வயி
த்தியத்தை பிரத்தமாக, கனிவர்க யிம்மருத்தைக் கடுகாதென்னில்-
கருத்துவைத்து உபதேசம் சொன்னேனப்பா, வளியாகச் செய்
தமண்டலமேயுண்ண - வடிவனிக்ருத் திமிர் குஷ்டடம் சண்மேபோ
கும், பளியாகச் சொல்லவில்லை பதியைப்பார்த்து - பார்த்துணர்
ந்து பண்டிதத்தைப் பார்த்துக்கொள்ளே. (242)

அபரேகம் பவம்காது கல்வத்திட்டு - அரைக்கலாம் விமதா
பாணிவாலே, தப்பர்வே அரைக்கவறு வெண்ணெயாரும் - தனை
யெடுத்தபு புட்டம்போட்டு யெடுத்தக்கொள்ளு, செப்பமுடன்
தாஸ்கமோ ஒட்டிரொட்டி-செய்வாகக் கட்டியபின் கதிரிலைவத்து,
துப்பறவே புட்டம்போடு அவுன்னைக்கேளும் - துடியான வாகோபு
சொன்னவாறே. (243)

நாட்டிலே விராட்டிரொண்டு கற்றினுந்தான் - கலமாக முறித்த
டுக்கிச் சான்றாகினம், உட்டிநடுக் குடும்பம்போ லீட்டுக்கொள்ளு-
குணமாகக் கிளிஞ்சிகீர் யிரையவிட்டு, முட்டிநடு வுண்டதனை
கடுகிவிட்டு - முடியவதின் மேலிக் கிளிஞ்சிகீற்றை, சாட்டிவிட்டு
அதினமேல்வி ராட்டிரொண்டு - கனிவாக விட்டுஅவகி தன்னப்
போடே. (244)

உருந்தவன் சிலசெய்தா சாயந்தானம் - உருந்திபொ பெரிநி
டவே யுயரவேரி, குன்ற்திருக்கு மருந்திலையாம் பதங்கத்தன்னை -
கட்டியெடு பலமொன்று குதம்மாறு, தழுத்திடவே யிவைபென்
டும் புரம்பாய்வைத்து - உருக்கெல்லாக் கல்லுப்பு படியும்மாறு,
அருந்தவதை யிடித்துசெய்கல் மாவுமொன்று - அடவாகச் சட்டி
யிட்டி வறுத்துக்கொள்ளே. (258)

வருத்தெடுத்துப் புதுச்சட்டி தன்விடெட்டு - வகைபெறவே
நிறையாக வுப்பமுன்நீதி, கிருத்தமுன்னை யிருக்கின்ற சதமுன்
தாரம் - கிடைக்கவே கடுவிலிட்ட பன்னந்தானில், ஒருத்தனின்
மேலாகச் சட்டிமுடி - ஒக்கனிட ஆடுபடுவெருதியாக, கிருத்த
பெரி கமலம்போல் துருகுழி-செருவது பெரிநிப பதங்கமாறே. ()

பதங்கத்தை வழித்து ஒரு கிரிவிடெட்டு - பணவிடைதான்
மதுவிலிபு ஆளுகாந்தான், விதமான சயகாரம் பித்தகாசம்-விரு
ப்பமுள்ள வாதமது வாங்குகோயிற், ஆதமான கிளைப்பாங்கன்
தொண்டாற்றுகும் - ஆண்டையுள்ள மத்தாச காசத்தோடு, பத
மாகும் பிவிசமுன் காசத்திலும் - பகர்ந்துகாத்தார் யாகோபு பரி
வாயத்தானே. (259)

உண்டின்பு பத்தியந்தா லுறுதிசேரு - உண்டையுள்ள புனி
வாதாதுப்பாகாது, கொண்டபெண்ணு மாறாது கத்தியுள்ளி -
கொடுவையுள்ள எருமையுட பொருகாது, பண்டுசெய்யும் பலதா
காக் கருக்கொச்சிப் - பத்தியுடின் திரிபுறு முண்டுசேரு, பண்
டதோர் பதார்த்தமெல்லாக் தன் விதியும் - கருத்தாக உண்டிடவே
செருவானே. (260)

வயத்தெழையம்.

இரும்பினா பொடிதனையும் கல்வத்திட்டு - கிதிவிடங்கித்
தாறுகத்தை யிப்பாய்ச்சிசேர்த்து, அரும்படியா யவையாவிய
தனிலுலே-அவாதத்துப்பின் கதிமுன்னே காயவைத்து, தரும்படி
யாங்க் கடுகுகையில் வைத்துருத்த - கதியான மணிப்பாலே யுருங்
கித்தும், பெரும்பாங்கிப் பதிசுரி சென்றுகாசம்-கிவிசாச விட்ட
ரைத்துப் பின்புகெள்ள. (261)

பின்புதனை தன்னிலிட்டி உருக்கித்திரு-பிரகாரே நுதியொ
ரு பணியாயித்தும், சென்புடனே பொருத்தமுன் காற்றுலாட்டி-
திடமாகக் கதிமுன்னே காயவைத்து, தன்னைபொப் புடமுன்று
பொட்டெடுத்து-கட்டியெடு பாதிசாய்ச்சிக்கள்ளே, இன்னையெடு
முன்சாற்று கரைத்துயிர்க்க - பெரிக்கதிமுன் காயவைத்துப் புடந்
தைப்போடே. (262)

புடமுன்று பொட்டெடுக்கப் பவையாகும் - புகலிதா பெடுத்
ததைநி புரம்பாய்வைத்து, திடமாகக் காய்வும் பலமுந்நான-திருப்ப
வதைத் தகட்டித்துப் பிச்சப்போடு, படஅரைக் அன்னத்தாற்
சாமமாட்டி-பதியவதை வில்கைட்டிக் கதியிலவைத்து, கட்டமாகப்
புடமுன்றில் மஞ்சளாகும்-நாடியிடு மென்றுசொன்னார் யாக்கோபு
தானே. (263)

எடுத்தார்த்து சிப்படிக்கிப் புட முமிட்டு-பிதமாகப் பேரட்
கடவே மஞ்சளாகும், தொடுத்து ஒரு நிரையாகும் அயச்செக்
தாரம்-துணிவாக யிடைசேர்த்து அன்னத்தாலே, அடுத்தவரை
புடமுன்று பொட்டெடுக்க - அதுமுருக்கம் பூப்போலே யாகும்
மேனி, கொடுத்துநாசி கொண்டையாம் குருவுமொன்று - குலமா
கச் சேத்துருக்கக் குணமநாமே. (264)

உருக்கியுடை நெருங்கிமொம் வெள்ளியேநில - உருவாகக்
குருசெம்பு முன்றுசேர்த்து, நெருக்கியிதைக் - கரியிலவைத்து
உருக்கியுது - கிலையான நங்கமது யிளையேசேர்த்து, பெருக்கி
யிதை யுருக்கிடுங்கான் ஊதிப்போடு-பெருமையுள்ள தகட்டித்துப்
பிச்சுபிடியும், கருக்கிடையாய் புடமிடுந் நான் ததப்பாது-கனிலா
க முன்றுருக் கண்டுக்கொள்ளே. (265)

கண்டத்தத் தகட்டைவைத்துப் புடமுமுன்று - கருக்கிட
அருகுக்கடெ கணக்காய்நன்றும், நொண்டுபட ஆவரம்பு நிரம
தாகும்-தொக்கபெடு காஞ்சனமாம் வித்துநியும், பண்டுபடச் சில
வசெய்து தன்மம்பன்னி-பதிவாத ஞானத்தி லுடுதருக்கடு, முன்
டுசெய்ய வேண்டாங்கான் யாக்கோபுசொன்னார் - முனிந்துஅவர்
பேர்விளக்கு முடியுதிதாமே. (266)

வழிபோடு சுழிமுனைவில் பருதியாடு - வையகத்தில் வயிற்
திபத்தை வலுமையாக, சுழிவாகச் செய்யாதே கணக்கப்பண்ணு-
கருத்துவைத்து வியோக வழியில்கின்று, பழியாகச் சொல்லாதே
துலைப்பாரு-பதிவான பாகமது பகர்ந்தகேர்மை, விழிமடவார் தம்
மைமம்பி யிருக்கவேண்டாம்-வேதமதை நம்பியே யிருத்திடாயே. ()

விரும்பியிந்த முன்னுற்றை மிகவும்பாத்து-வேதமரை படிய
தனைச் சோதித்தேரு, வரும்புதலை வன்மதைத் கண்டுகொள்ளு-
வாதாடித் திரியாதே வலுமைப்பெரி, இரும்புதலை விட்டினை வாத
ந்தேரும்-பெடுத்தகுரி தப்பாது யியல்புமேந்த, தரும்புசனா யிரு
ந்து நல்லயோகம்பாரு-தந்தையாம் யாக்கோபு சாத்தினாரே. (268)

செந்திரம் தேவி லுள்ள மண்டலத்தில் - அருவியாகப் பாய்
தினான தெரிவிக்கப்பெடும், சிந்திரமும் பெருமையுடைய விவாதி
யெல்லாம் - விடுபடுகின்றான் மேலியது அழைப்பினும், முடிவாகிய
தித்தியகாவர் முத்தியுடைய - முன்னுற்றிள் சாஸ்தா அருக்கமெ
த்த, சிந்திரதனி செவ்வோர் தென்புண்டாகும் - சிந்திரப் யா
கோபு சொல்லவாரே. (269)

வாதவந்தா லுள்ள குறிப்பெ மெல்லாதவரும் - வாதவந்தா
மறைத்திருக்கான் வலுவையாக, நீதவரும் ஞானங்கள் செல்ல
முண்டாம் - சிந்திரமிக்கான் தேவமது சொன்னமாரும், ஆகா
வாய்க் கனவெழுந்த கனப்போலாரும் - அருத்தவாய்குப் புரணுள்
டாம் ஆன்மையெடுத்த, போதவரு மெஞ்ஞானம் புரணுண்டா
ரும் - போதவந்தி யாகோபு புலங்கொன்னாரே. (270)

வாதா செந்திரம்.

தவமாகக் கருவந்த குருக்களியும் - காட்டிய அருவகொன்ற
நிலேழு, பயமாகச் சாந்தமும் குவையிட்டு - படவருக்கி
விடைக்கிடைதான் செவ்விரேத்தது, பயமாக உருக்கிடவே வெட்ட
டைவாரும் - மதித்தெடுத்தும் கலவையிட்டு சிந்திரமும், வயவரு
மன்னமென்ற சாந்தலாட்டி - வலுவையெறப் பெரும்புடையப்
போலுவாரே. (271)

போட்டுயெடு கல்லாவிட்டு அள்ளத்தாலே - பொருத்தவதை
யரைத்தாவி காயவந்தது, காட்டுபுட ஸிப்பாக்குச் செவ்வாட்
டும் - சிந்திரமே புடமிட்டு செருத்துகின்றது, காட்டியிலே
சொல்லாதே முறைகள் தன்னை - மாநாக்கள் தித்தான சிந்திரப்
சாயம், பாட்டிதனிற் றேயுந்தாக்காரப் பலனுண்டாகும் - பத்தி
தரும் யாகோபு பந்தந்தவாரே. (272)

கொன்னுவிடு படிபாவி தாலாவிட்டு - குவையாத பேரித்த
பெட்டி கொன்னுய்க்கார்த்தி, மென்னவிடு காந்தமது பலந்தா
லுது - மென்னாகக் கல்லாவிட்டுக் கிவையத்தாலே, தன்னவதை
யரைத்துவிடில் சிந்திரவந்தது - தாக்கியெடு புடமுன்றிப் பேட்டி
பெருக்க, கன்னமறப் பன்னுமது கல்லாவிட்டு - கருவியெடு முன்
வீரி லரைத்துக்கொன்னே. (273)

அரைத்துவிடில் புவிவினைவந்தப் புடமுமிட்டு - அருவியை
பெட்டி பவனிற மாமுலாரும், குறைத்ததித்தப் படிபாகப் புடமு
ண்டாம் - கொன்னவையிடு பவாமுமாம் குவாமுன்னோர்க்கு
வரைத்துவிடு காந்தமேத் தாசாரிசே - வலுவாகக் காரியசேந்
தாருசேத்தது, உரத்தவரை விலைத்தட்டிக் கிந்திரவந்தது -
குருவாகப் புடமிட்டு போட்டுக்கொன்னே. (274)

போட்டுயெடு முன்னீரா லரைத்துநீயும் - போக்கோடே தான
கத்தின் மேலேயுங்கி, பூட்டினிடு காயவந்ததுப் புடமும்போட்டு -
புகழாக பெருத்துக்கல்ல மட்டுநன்றும், காட்டியிடு அருகனுட
செம்புனாத்தில் - கனிவாக, ஒன்றிட்டு உருக்கிப்பாகு, தேட்டு
செம்பக் காஞ்சனமாம் நேர்மைகண்டு - தீரமுன்ன சசுவாதத்
திரமைதானே. (275)

செந்திரம் பவனிடேதான் தேவி லுண்ணை - கிருகதிப்போல்
மேனியாஞ் சாலோயிலே, வந்தமினி வாசமெல்லாம் மதித்து
ஒடும் - வகையான பித்தமொடு சிலைப்பனம்போம், சீத்ததமு
மினமையப்போ கிருக்கனாகும் - சத்திவலி குன்மங்க னெல்லாம்
கோரும், முக்கினை திந்துவிடும் யாகோபுசொன்னார் - முத்திக
ரும் முன்னுற்றில் முறையைப்பாரே. (276)

பெண்ணேடு புவிக்கனி வரைத்தகாய்ப் - பொருவாகத்
தன்னிவிடு மீளத்தன்னு, கண்ணுடனே செம்மையின் கருதித்
தன்னு - காயத்தவகை யித்தென்னு கருவிக் குறு, மென்னுதின்
னுமரிபெய்தின் மாவுதன்னு - மேதினியில் மாய்க்காயை மிகவுத்தன்னு,
உன்னுவிடச் செந்திர முறுதிமெத்த - ஒதினார் யாகோபு உலகத்
தோர்க்கே. (277)

வாதவந்தும் வழியாசப் பார்த்துத்தேரி - வகைபெறவே களங்
கிணுடன் தனக்குசேத்து, தீதாய் புடமிடுபுடி புடமிருக்கும் - சிலை
த்துதிருக் தன்மது பிசமதாகும், சேதவந்து வேதையிது செய
மதாரும் - சித்தமுத்தி யாகுமிது செனத்தின்னாரும், வேதமதிக்க
கொன்னதித்த மார்க்கத்தன்கை - வெத்திப்போ யாகோபு விவாதி
னாரே. (278)

கிவசொத்தை வருமையெறச் செய்துகொன்னு - சித்தமோ
டொப்பாக விருந்துகன்னும், தவமாக இருத்துவிடு ஞானத்தன்னை -
தாக்கியதை மீளவாகப் பார்த்துநீயும் - கவாமுடன் அருதல்க
கண்டுநீதி, கருத்தாலே யோகிலை காணுன்னும், சவம்போ
லே கிரிபாதே பெய்ந்துகொல்கி - தன்னமையுள்ள யாகோபு சாந்தி
னாரே. (279)

கருத்துணர்ந்த பெரியோரைக் கண்டுபெரி - அலந்தாச வாத
வித்தை கனிந்துகேட்டு, வருத்தமில்லா வகையாகச் செப்துபா
ளந்த - வலுவையுள்ள ஞானத்தைக் கருத்தித்தட்டி, கருத்திடு
வாகியைநீ குழித்தேரு - பெற்றமுன்ன பொரிதோணார் அப்பா
லுனார், பொருத்தமதாய்த் தொட்டதெல்லாம் தித்தியாகும் - புக
வாதே பெய்ந்துகொன்னார் யாகோபுதானே. (280)

உள்கேந்தூரம்.

உளியதனைத் தகடாகத் தட்டியாய் - சுருதிபெர குளியதான்
பலமுநாது, வெளியில்புளி மாதளையையுந் துநீயும் - விரலாலே
பிளித்துவரை தன்னேத்தள்ளி, கனிவாக வொழுக்கலாயி நான்முன்
அற்றி-க்களிப்புடன் செந்தூரமாம் வரவைக்க கனிவாக அரை
த்துமுன் சார்தன்னிலைதான்-சுருதிபெறப் புடமுன்று சுருதியப்
போடே. (281)

போட்டுவெயி முருக்கம்பூப் போலையாகும் - புகளாக வதை
யெடுத்துப் புரம்பாயவைத்து, நாட்டியெடு தகடினிய காந்தம்
நாது - கலமாகக் காணத்தின் கொய்தகாலே, பூட்டியவை புட
முன்நில்ல் வொப்பேயாகும் - போக்கோடே பலங்காது உள்கெந்தூ
ரம், நாட்டியடைசேர்த்துக்கா னக்கொய்யம் * வகையாகச் சேத்
தரைத்து வில்லைதட்டே. (282)

தட்டிக்கதிர் காயவைத்துப் புடமுமுன்று-தயவாகப் போட்
டெடுத்துப் புரம்பாய்வைத்து, நாட்டியெடு கற்புர சலாகத்துத்
தான்-முளையவது பலங்காது கரியிலிட்டு, தட்டியவை பூதிவிடு
கடுமையாக-தன்மெடுத்துக் கலமதத்தை மிடைபேசேர்த்து, விட்
கே பழச்சாரு விட்டரைத்து-வில்லைதட்டிக் கதிருமுன்னே வையந்தி
டாயே. (283)

முன்னேவைத்துப் பெரும்புடாய்ப் போட்டெடுத்து-முனை
யவனைப் புரம்பாக வைத்துக்கொண்டு, சொன்னபடி கெந்தியது
பலமிரண்டு - சொல்லவரி தானசுவன் கிற்றிண்டு, நன்னயமாய்க்
கலவாவிட்டு அரைக்கருப்பாய்-நாடியதிற தந்தியரைத் தோடுபோக்கே
சன்னமதாய வருத்துபலம் ரெண்டுமிட்டு - கனிவாகப் பொடித்து
யின்னங்குதுக்கிக் கொ. (284)

ஆயக்கொகை காந்தசெக் தூரம்காது-அவ்விடைக்கிச் சலாகத்துத்
கலமதமுநாது, நயமாகக் கெந்திரகம் தந்திராது-நாடியதை வரு
த்துக்கன்றாய்க் கலவத்திட்டி, இயல்பான வேர்க்கொம்பு மிளகுநாது
யிதைத்திறுது கெல்லியிடை கடுக்காய்த்தோலும், செய்பாகம்
வைக்கிக் கொண்டு பலமதாக - சேத்தரைக்கப் புகள்கினைச் செப்பச்
சேனை. (285)

ஓமத்தோவகம்.

கம்பிப்புப் பலங்கொண்டு ஓமம்தாரு-சுதிபெரலே பாணிவிட்டி
விட்டிக்கிட்டு, நம்பியதைத் திவினாவை புளிக்ஞான்றாய்-நாட்டி
யெடு வில்லைதனை முடிமன்னே, தெம்பாகச் செய்ந்துஅதை யெடு
லேற்றி, செயமாக வெரித்தும்புனை நனைவாங்கி, கம்பமதாய்
முன்செய்த மன்றோற்றில்-தாக்கியவை சாமம்மாண்டு தகவாப்பாடு.

அரைத்துக்கதிர் காயவைத்துப் பொடித்துஅருக்கன் - அன்பா
ன குடுக்கத்தனில் வைத்துநீயும், சிரித்துவெ - முனிரலாலக் கொ
ண்டதாளு-செம்மைபட நான்றாடு கொடுத்தப்பாரு, குறித்தோடு
புளிதள்ளி வெட்டைட்டோகம் - குணமாகும் கல்லடைப்பண் நிரூப
ட்டி, பரித்துவிடுத் தந்திமே கக்கன்போரும் - பகலலாகக் கண்ட
பணிபோலம்பாரே. (287)

பிரபியங்கள் கெத்தெட்டை சொட்டுதம் - மிலவளிக் கும்
நீரும்பல் பிரிந்துபோரும், குணமான புண்ணுரும் லிங்கத்தன்னில்
குளிரணமும் அரிப்பெல்லாக் குடிவிட்டோமே, திரமாகும் விசி
சுளங்கள் சொல்லாதோமே - திரத்துவிடு மன்றோர் தின்றபேரும்,
கிரத்தன்னில்க் கக்கைவந்த நாதவ்சொன்னா - திடமான அடி
வதமது செய்துபாரே. (288)

அக்கினியா மாதம்மோம் செரியாமாதம் - அவ்வளவுக்கும்
அன்னமேம்பத் தின்றதெரு, திக்கினிய கம்புகளை முருக்குமே
ரும் - திரமான சன்னிதில் வையும்மேரும், கிங்கவது நாலுமது
மேரும்மன்றாய் - விடுபெண்கான் வாயுவெல்லா மீட்டாது, செக்கி
லரை பட்டதுபோல் நனையுந்திரும் - செய்பினர் யாகோபு திரமை
தானே. (289)

கிண்டிசோந்து.

சத்தென்ற கிண்டிசோந்துச் சொல்லக்கேளு - கரியான பொன்
னிமிடா பலந்தானென்று, கித்தென்ற சோமமது பலங்கானெ
ன்று - மெய்யாகப் பழச்சாற்றல் துண்டுகாந்தான், மந்தபடி
வைவைத்துத் தழுவிப்பின்பு - வகையாக் அரிதாரம் வக்கம்மொன
டும், கித்தென்ற பழச்சாற்றல் கிட்டரைத்து - சீர்பெறவே கிடி
கோமேற் பொதிந்துகொண்டே. (290)

கொண்டவுடன் சோமத்தைக் சுற்றிபெறாள் - குணக்குள்
கோ அரைப்பலம் பூராகம்வைத்து, கண்டதொரு மயூரம் அரை
ப்பலம்பார்பி - கனிவான வெண்டாரம் பலங்காலவைத்து, கின்
டதொரு பொன்னிமிடாக் கலசம்வைத்து - விதமாக அகன்மேற்
காலபலந்தானகாரம், தண்டாக அரைப்பல மயூரமிட்டு - துரித
முடன் பூனிடு களஞ்சிபேசே. (291)

போட்டெதன் பூராக் மறைப்பலத்தை - புகள்பெறவே சுத
ன்மேலே பேரீட்டுவைத்து, தேட்டமுடன் குணகவாபி போடு
முடி - தெரியாமல் முன்கில் யஞ்சுசெய்து, போட்டவுட லுடையி
லவைத்து ஊதுஊது - புகளான பொன்னிமிடாக் சுதந்தாகும்,
சுட்டமுடன் யாகோபு கொன்னுகிந்து - கலமான வெண்கலம்
போற்றுகத்துபோமே. (292)

லோகசெந்தூரம் 300-நின் அட்டவணை.

விஷயம்.	பாட்டு நர்.	விஷயம்.	பாட்டு நர்.
கங்காநகலு சுண்ணம்	3	செயரீர்	73
உபா	5	பாஷாணக்கட்டு	74
வெடியுப்புச்சுண்ணம்	6	கல்லுப்புச்சுளக்கட்டு	80
செங்குண்ணம்	7	காரசுண்ணம்	88
சுவுகாரசுண்ணம்	9	நாகக்கட்டு	84
காரசுண்ணம்	10	நாகச்செம்பு வேதை	85
துருச்சுண்ணம்	11	அரிதாரசுத்தி	86
தாம்பூரசுண்ணம்	15	அரிதாபற்பம்	88
பிரபுச்சுண்ணம்	18	வங்கச்சுண்ணம்	89
நிமிவங்கச்செந்தூரம்	21	அயமுருக்க நராயணம்	94
திராவணம்	25	சுருநாகச் செந்தூரம்	95
வாலைசம்	27	உருக்குழிச்செந்தூரம்	110
வாலைசபதங்கம்	28	லெக்கக்கட்டு	113
நாகச்சபதங்கம்	30	அரக்குகொகம்	115
கருவங்கச்செந்தூரம்	36	வெள்ளைப் பாஷாணச்சுண்ணம்	121
விராபதங்கம்	39	துருச்சுண்ணம்	122
அயச்செந்தூரம்	44	கெந்திரியச் செந்தூரம்	131
நிமிக்குத்திராவணம்	49	அயக்காரநச்சூரணம்	134
காந்தச்செந்தூரம்	52	மண்டிரசூரணம்	144
கெந்திரியபற்பம்	57	விஷந்தீர்	153
தொளகபற்பம்	59	அறுவகைச் செயரீர்	158
பாஷாணச்சுண்ணம்	60	பாஷாணச்சுண்ணம்	164
செங்கச்செந்தூரம்	62	பாஷாண மெழுருவேதை	167
அரிதாபற்பம்	63	வெடியுப்புத்திராவணம்	173
வெள்ளைப் பாஷாணச்சுண்ணம்	66	வாலைசம்	175
பாஷாணச் சூதபற்பம்	68	தங்கவிரைவப்பு	180
வெடியுப்புச்சுண்ணம்	71	விங்காசுக்கழூரம்	186

சிறுகண்ணாகம்	189	துருச்சுசெம்பு	251
குடவன் சுத்தி	191	ரசுத்தி	255
சேரைசக் கழூரம்	198	அயச்சுத்திச்செந்தூரம்	261
வெடியுப்புச்சுண்ணம்	203	வங்கச்செந்தூரம்	271
அயச்செம்பு	210	உனிச்செந்தூரம்	281
பொதுவிதி	218	சூமத்திராவணம்	286
பொய்வாதி	219	நிமிளைச்சுத்தி	290
சரக்குக்கட்டு	221	நிமிளைச்செந்தூரம்	295
கெந்திரியச்செம்புவேதை	223	அயச்செந்தூரம்	298
அயச்சுத்தி	227	புடபாகம்	301
கெந்திப்பதங்கம்	249		

ரிஜிஸ்தர் இலிருந்து.

இதனால் சகலமான அச்சுக்கட்டாயப்பெரிசன்கள் பத்தகலியர் பாரிசுருக்கும், இன்னும்பிறமுள்ளவர்களுக்குத் தெரியப்படுவதெனில்.

இந்த யாகோபு லோக செந்தூரம் முன்னாறு என்னுமிப்புத்தகம் ஒலையேட்டே சுவடியிலிருந்ததை போதுமாண் திரவியச்செவ்வெழுத்து அச்சிட்டெனினால் [செவ்வண்ணமென்கட்டப்பட்டபடி] ரிஜிஸ்தர் செய்திருப்பதால் இச்சுவ்விரத்தைய் பிறர் எவ்விதத்திலும் அச்சிடக்கூடாதென்பதை இதன்முலமாய்த் தெரிவித்துக்கொண்டேன்.

இப்படிக்கு.

இ. எம். குருசாமிக்கோன்.

புத்தகவர்ப்பு இமண்டபம் மதுரை.

புத்தகவிளக்கம்.

இதனால் சதஸ்கனவர்த்தனக்குத் தெரிவிப்பது யாதெனில்:-
அடிநிலைப் புத்தகம் குளெல்லாம் சத்தியசியாய் அச்சிட்டுத்
தயாராக்கிற்று அடிநிலைப் விவரத்தாரிடம் கழுதினி. 13.
விவரம் தெரிவித்து கையாத்திருப்ப பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

1. அச்சியியப்பிபுணர் உளும் அதன்குத்திரம் உகரி—6—0
2. ஷெ புரணச்சுத்திரம் உளும்... 0—6—0
3. ஷெ வைத்தியத்திரம் சுருக்கம் உரைபுடன்... 0—8—0
4. ஷெபரிபாலைநா ஷெலிவராதது... 0—10—0
5. ஷெ செந்திரம் நா... 0—8—0
6. ஷெ அமுத அலைக்காயம் தன... 1—0—0
7. ஷெ வைத்திய காவியம் தன... 0—12—0
8. சட்டை முனிவர் முன்னாநம் பின்னாநம் உள... 0—6—0
9. பிர்முனிவர் வைத்தியம் நா அய... 0—8—0
10. புலிப்பாணி வைத்தியம் நா உரைபுடன்... 0—10—0
11. இராமதேவர் கிவியோநம் உள... 0—6—0
12. சுப்பிரமணியர் ஞானம் உள... 0—6—0
13. ஷெ ஞானம் நா... 0—12—0
14. உரோமரிஷி பரிபாலைநா ஷெலிவராதது... 0—12—0
15. சுத்திகருக்கடை நா... 0—8—0
16. பூமிமுனிவர் வைத்தியம் அள... 0—12—0
17. தெட்டசுனாமாத்திரம் 1500... 1—8—0
18. யாக்கோப் சுனாநம் 300 ஷெலிவராதது... 0—12—0
19. ஷெவைத்தியம் 150-ம் சுருக்கம் 50-ம் ஆ 200... 0—8—0
20. ஷெயா செந்திரம் 300 ஷெலிவராதது... 0—12—0
21. ஷெ வைத்தியம் 300 ஷெலிவராதது... 0—12—0
22. ஷெ வைத்திய சந்திரம் 700... 1—8—0
23. தெருடாருடம், கெருட பஞ்சாட்சர ஆருடம்,
சத்தியாருடம், மந்திராக்கரங்கருடன்... 0—8—0
24. கிராருடம், தேவியாருடம், நாகராருடம் மந்திர
சக்கரங்கருடன்... 0—8—0
25. சித்தராருடம், சற்பாருடம், மந்திராருடம் மந்திர
சக்கரங்கருடன்... 0—8—0
26. மேற்கூறிய 9 ஆருடங்கள் மந்திர சக்கரங்கருடன்
ஒரே கட்டம் கட்டுகொ பயிண்டு... 1—8—0

இராம. குருசாமிக்கோன்,

புத்தகவிய புதுமண்டபம் மதுரை.